

GRATIS EXAMENVRAGEN OP PAGINA 41!

WIN
EEN MEET & GREET MET
JE TRAJECTBEGELEIDER

schaamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

TOP 3 PENNEN!

16.32 HOTSTE DATINGTIPS
OM JOUW STUDENTENTIJD
DE TIJD VAN JE LEVEN TE
MAKEN.

TEST

WELKE VOORNEMENS
GA JIJ OPGEVEN DIT JAAR?

ONTDEK

DÉ SPORT VOOR HARRY
POTTER FANATEN

TO DOOP OR
NOT TO DOOP?

STEFANO'S, DÉ PLACE
TO BE DIT JAAR?

MUSEUM HOTSPOTS
VOOR DE ECHTE
BRAINAC

GEDRUKT MET JOUW INSCHRIJVINGSGELD

Colofon

Oplage
3500 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Pieter Beirens
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Pieter Beirens

Chef Cultuur
Helena Noppe

Coördinator
Collin Cardon

Chef Wetenschap
Hannah Boen

Chef Reclame & PR
Dries van Dort

Chef Beeld
Hannes Blockx

Chef Lay-out
Kato Vanhaecke

Chef IT
Blockx, Hannes

Eindredacteur
Nathan Laroy

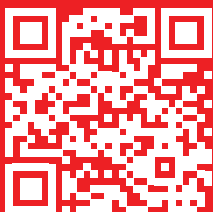
Redacteurs
Collin "Vesuvius" Cardon, Dries "Neerschieten van Rudi Dutschke" Blontrock, Dries "Herald of Free Enterprise" van Dort, Hannah "De afwezigheid van Jonagolds in de Aldi" Boen, Hanne "Big Bang" Thiessen, Helena "Storm Kevin" Noppe, Keanu "Het Vlaamse politieke landschap anno 2022" Colpaert, Lies "Instorting van de champignonkwekerij in Roosburg" De Middeleer, Lotte "Het verdwijnen van Testerep" Tossyn, Nathan "Deepwater Horizon" Laroy, Nette "Handgranaat in de Letterkundestraat te Wilrijk" De Schrijver, Odile "Klimaatverandering" De Vos, Pieter "De dansplaat van 1518" Beirens, Yumi "Titanic" Demeyere

Medewerkers
Nog geen! Kom naar een van onze wervingsmomenten!

Beeld
Collin Cardon, Hannah Boen, Hanne Thiessen, Hannes "Zwarte dood" Blockx, Helena Noppe, Kato "Kikkerplaat van Egypte" Vanhaecke, Lieke "Het verlies van zuid-Nederland" Zuiderwijk, Lies De Middeleer, Odile De Vos, Yanne "Fukushima" De Frenne

Eindredactie
Anaïs "De verwoesting van de Lakenhalle van Poperinge" Vanassche, Charlotte "Allerheiligenvloed" Monballieu, Collin Cardon, David "Geen Ros Beiaard" Michiels, Dries Blontrock, Dries "De aardbeving van Lissabon van 1755" Olemans, Hannah Boen, Hanne Thiessen, Helena Noppe, Jan Emiel "Het verlies van het Vlaamse karakter van Knokke-Heist" Cordeels, Judith "De aanslag op John Lennon" Lambert, Jules "De afgelasting van Frontnacht" De Bruycker, Keanu Colpaert, Lotte Tossyn, Louise "De verwoesting van de bibliotheek van Alexandrië" De Meyer, Nathan "Deepwater Horizon" Laroy, Nina "Orkaan Nina" De Neve, Odile De Vos, Pieter Beirens, Rex "De opkomende apocalypse" Verdonck, Yanne De Frenne, Yumi Demeyere

Cover
Kato Vanhaecke

CHECK ONZE WEBSITE!

Waar is dat studentengevoel?

DOOR PIETER BEIRENS
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Een nieuw academiejaar is weer aan- gebroken. Het 48ste sinds het ontstaan van het blad dat je nu aan het lezen bent. Proficiat, nu ben jij ook deel van die geschiedenis. Een geschiedenis vol verandering, en met een onzekere toe- komst. Wat houdt de toekomst op dit moment in voor *Schamper*? Vanaf nu verschijnt dit blad slechts om de drie weken in plaats van de in jullie zielen gebetonneerde twee.

Deze tijd tussen edi- ties betekent echter ook dat wij meer tijd hebben om een kwa- litatief blad in jullie handen te duwen.

Ik schrijf deze tries- te boodschap vanuit

ons redactielokaal, dat zich in de kel- der van studentenhuus De Thermanal bevindt. In de gang naast ons zien wij, behalve onze eeuwig nijvere burens van het FaculteitenKonvent, amper iemand voorbijkomen. Ook wanneer ik het eens aandurf om de trappen op te lopen naar de lobby, kom ik vaker dan me lief is nie- mand tegen. Vreemd, voor het huis van de student.

Deze leegte reflecteert voor mij een breder gemis: waar is het studentenge- voel? Vergeef mij mijn gênant nostalgi- sche insteek, maar wanneer we spreken over studenten in de vorige eeuw, leek daar altijd een soort beweging achter te spelen. Een samenhangende die zijn hoogtepunt kende in grootse studen-

tenprotesten. We komen natuurlijk nog wel samen in organisaties, verenigin- gen en cafés. Toch lijkt de sociale band die de studenten ooit leek te verbinden niet hetzelfde.

Ik hoop dan ook dat de toekomst van de studenten wat meer samenhang- igheid in petto heeft. We zullen misschien niet arm in arm door de straten lopen

om het establish- ment uit te dagen, maar elkaar wat meer tegenkomen in de wandelgan- gen zou al een fijn begin zijn. Of elkaar kunnen vinden in een gedeeld nood- lot van examens en

proffen. De UGent-gemeenschap waar- over we zo veel horen, maar dan wél met inhoud.

In deze editie bekijken we nog een paar keer de geschiedenis en de toekomst. Zo vragen we ons onder andere af of er nog een toekomst is voor studenten- dopen, gingen we een kijkje nemen in de geschiedenis van Gent in het STAM, praatten we met de nieuwe studenten- beheerder, en kijken we vanuit de we- tenschap naar goede voornemens, de optimistische visie op de toekomst. Ik wens jullie alvast veel leesplezier, mede- studenten.

“
Vergeef mij mijn
gênant nostalgische
insteek

Onderwijs

- Present & Dagelijkse Restkost 4.
- Best of balpennen 5.
- Blackwashing bestaat niet 7.
- Studentendopen 8.
- Doopcontrole 11.
- Nettes crypto 13.
- GENT-rificatie 14.
- Chat-tool Epione 17.
- Interview met Emilie De Rycke 18.
- Middenpagina 20.

Cultuur

- Spreekbuis 30.
- Ode aan de eerste schooldag 31.
- DatinGent 32.
- Museumpas 34.
- Zwerkbal voor dreuzels 36.

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort
- 23. De vraag & Voxpop
- 24. Schamperlab
- 26. Wetenschap achter goede voornemens
- 28. WTF is lifelogging?

Satire

- 38. Heksenjacht aan de UGent
- 39. Strip & aansluiten bij Stefano

DE VAART VAN DE BELGICA

De meeste studenten spenderen hun zomers tussen de boeken of op café. **Tibe Van Haudenhuyse**, masterstudent geologie en praeses van vereniging Geologica, spendeerde twee weken op een schip voor de kust van Ierland. In het kader van twee onderzoeken voer zij mee op het onderzoeksschip 'Belgica'.

Volgens Tibe is geologie uniek in haar praktijkgerichte aanpak. Het mag dan ook niet verbazen dat studenten geologie deel mochten uitmaken van deze onderzoekstocht. Ze werden ingezet voor metingen, dag en nacht. Het schip stopt immers niet met data verzamelen. Tijdens hun twee dagelijkse shifts maten de studenten seismische activiteit en namen ze scans van de zeebodem. Omdat ze geologen zijn, bestudeerden ze natuurlijk ook de aardlagen die eronder liggen.

Toch was het zeker niet alleen werken en wetenschap op het schip. "Mijn shift liep van 6 tot 9, zowel 's morgens als 's avonds. Ik was oprecht blij, zo had ik immers een hele voor- en namiddag vrij en kon ik een hele dag doen waar ik zin in had." Dolfijnen spotten, gezelschapsspelletjes spelen of zonnen op het dek zijn maar enkele van de activiteiten waar ze haar dagen mee vulde. Het hielp ook dat ze in het gezelschap was van goede vrienden en goed overeen kwam met de rest van de crew.

"Verder was het een mooie opportuniteit om te leren hoe wetenschappelijk onderzoek echt plaatsvindt, met de bijbehorende ups en downs", laat Tibe weten. Met dank aan reispijlletjes en het goede humeur van **Poseidon**, die een kalme zee bezorgde, kon de zeeziekte ook al in de eerste paar dagen bedwongen worden.

Dagelijkse niet-Restokost: De Walrus

DOOR HELENA NOPPE

Op de hoek van de Coupure en de Rozemarijnstraat staat je op een karakteristiek, bolvormig pand waarin eetcafé De Walrus huist. Bij binnenkomst werd ik ondergedompeld in een zee van Mariabeeldjes en retro behangpapier, al kiest het café ook voor een moderne toets met een heuse QR-code. Uit het ietwat beperkte maar vegetariërvriendelijke menu koos ik de chili con carne en mijn metgezel de veggie dagschotel. Die bestond ditmaal uit een curry, aangevuld met een resem groenten en een zuiderse kroket.

De curry was net pittig genoeg, al voelde mijn eetgezelschap toch wel enige tranen opwellen. Zelf vond ik de porties uitermate genereus, maar mijn chili iets te zout. Een vette knipoog naar de zoute wateren waar onze vriend de walrus in vertoeft? Hoe dan ook zie ik het als een geslaagde maaltijd, die tevens de studentenportefeuille niet te zwaar schaadt. Op de vraag of ik zou terugkeren, antwoord ik daarom volmondig 'ja'. Al is het maar om ook de spaghetti aan een kritisch oordeel te onderwerpen.

**WAARNAARTOE ALS ER
GEEN STUDENTENRESTO IS**

BIC M10

Laat ons beginnen met een ware klassieker, het absolute summum van wat een stylo hoort te zijn: de BIC M10, met blauwe inkt weliswaar. Goddank verradt de plastic behuizing van deze stylo stevast de kleur van de inkt. Er heerst namelijk al genoeg twijfel in de wereld, nietwaar? De onderkant van de geliefde M10 is dan weer transparant, waardoor de stand van het inktreservoir duidelijk is af te lezen – nogmaals een bevestiging van hoeveel zekerheid deze klassieker ons wel niet biedt. Ook qua prijs zit het helemaal snor. Zo betaal je voor urenlang schrijfplezier slechts een luttele euro. Een nadeel? De stylo's zijn nooit echt per stuk te verkrijgen. Ook hier blijkt één dus het eenzaamste getal.

BIC 4 COLOURS

Weinig voorwerpen zijn een student zo trouw als deze balpen, de **Marc Boone** onder de balpennen, de Brugspaghetti onder het schrijfgerei. De BIC 4-kleuren. Toch is het wonderbaarlijk dat een revolutionaire uitvinding – eentje die zich kan meten met de telescoop of de drukpers – zo snel een klassieker is geworden. Ineens kun je met de klik van een vinger niet alleen een andere kleur, maar daarmee ook een wereld van nieuwe emotie op je blad loslaten. Naast vervangbare hulzen en vaak platgekauwde uiteindes hebben ze nog een kwaliteit: ze zijn ideaal als romp voor papieren vliegtuigjes. Naast klassiek dus ook creatief toepasbaar, voor ieder wat wils. Maar vermijd de pastel. Pastel is voor losers.

COM4BALL

Toegegeven, dit exemplaar is echt wel het lelijke eendje in balpennenland. Tevens is deze COM4ball best moeilijk verkrijgbaar en is het prijskaartje wat aan de hoge kant. Tot zover de nadelen, want wie deze balpen weet te bemachtigen, heeft feitelijk een uiterst zeldzame Pokémonkaart in handen. Allereerst garandeert het antislipdesign dat de balpen nooit zal wegglijden, zelfs niet uit de meest klamme zweethanden. Daarnaast zal je te allen tijde gracieus over het papier kunnen schrijven dankzij de zijdezachte inkt die uit deze balpen vloeit. Vermeldde ik al dat de COM4ball ook nog eens navulbaar is? *We stan a sustainable queen.*

SCHRIJFWONDER?

...of word je dat bij ons?

Schamper zoekt schrijvers, fotografen,
IT'ers, en nog veel meer. Interesse?
Kom 6/10 naar ons wervingsmoment!

schamper

JAMIE BARTLETT - FILIP BUEKENS
JOHAN BRAECKMAN & DIRK
VERHOFSTADT - REBECCA BUXTON
GEOFFROY DE LAGASNERIE
JURRIËN HAMER - FAUZIA ILYAS
ZARA KAY - LODE LAUWAERT
JORIS LUYENDIJK - FRANK MEESTER
BRANKO MILANOVIĆ - RAY MONK
MARYAM NAMAZIE - THOMAS
ROTHIER - TOMAS SERRIEN &
SJOERD BRUIL

PETER SLOTERDIJK

BARBARA STOK - PAUL VAN
TONGEREN - ANGELO VERMEULEN
BRAM VERVLIEET - LISA WHITING
THOMAS WINTERS

I.S.M. **viervulvier**

Knack f
mediapartner @nachtvrijdenker
facebook.com/nachtvandevrijdenker

**12/11
2022**

@ DE VOORUIT
GENT

FILOSOFIEFESTIVAL

www.nachtvandevrijdenker.be

NACHT
VAN
DE
VRIJ
DENKER

Blackwashing bestaat niet

DOOR HANNE THIESSEN
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Bij de lancering van de officiële trailer van 'The little mermaid' brak heel de HLN-commentsectie los. Nu ook een Viking nog eens door een zwarte vrouw gespeeld wordt, is het hek echt van de dam. 'Blackwashing' treedt op de voorgrond..

In het medialandschap is het in deze moderne tijden enorm moeilijk navigeren. Creatieve vrijheid is een recht, maar gaat gepaard met een hoge kost. Mensen lijken hun mening niet voor zichzelf te kunnen houden. Vrijheid van meningsuiting betekent blijkbaar dat elke gedachte gedeeld moet worden. Ook meningen als: "Een zwarte actrice voor de kleine zeemeermin is onaanvaardbaar!" Nochtans is een zeemeermin een puur fictief personage dat in verschillende culturen voorkomt. Bijgevolg zal een zeemeermin dus historisch gezien al elke mogelijke huidskleur hebben gehad. Waar mensen die geloven in het fenomeen van *blackwashing* het niet over hebben, is het feit dat bijvoorbeeld de 'Prince of Persia' gespeeld werd door een witte acteur. Wat nog vaker genegeerd wordt, is de oogkleur, haarstijlen, grootte, enzovoort. In verfilmingen wordt er frequent los omgegaan met de beschrijving van personages. De focus hoort te liggen op welke acteur het best is voor de rol. Het is echter wanneer een karakter vertolkt wordt door een acteur met een andere huidskleur dat er blijkbaar inbreuk wordt gedaan op de waarde van het verhaal.

Een argument dat vaak wordt aangehaald in deze discussie is dat de huidskleur 'niet historisch correct' zou zijn. De frustratie gaat echter niet over documentaires, maar over fictiereeksen en -films. *fic-tie* (de; v): op fantasie berustende geschriften, fictionele litera-

tuur, bv. romans, nouvelles, enzovoort. Of dat is toch de definitie die Van Dale hanteert. Het gedeelte 'op fantasie berustend' garandeert een soort creatieve vrijheid. Ook een vrijheid in het kiezen wie welke rol het best zou vertolken. Als haar- en oogkleur hier geen rol in spelen, waarom huidskleur dan wel?

Laurens De Vos haalt in zijn opinie in *De Standaard* correct een fetisjisme met huidskleur aan. Al vrees ik dat hij de roep van de 'woke'-generatie verkeerd had verstaan. Ja, in het verleden is er ook heisa geweest om het feit dat witte mensen historische personages met een andere etnische afkomst spelen. Deze had echter minder te maken met historische correctheid, maar meer met

“
**Creative vrijheid
is een recht,
maar komt met
een hoge kost.**

het feit dat door dit soort 'whitewashing' acteurs met een andere huidskleur nog minder kansen krijgen in de filmsector. Hetzelfde geldt voor het voorbeeld dat hij zelf aanhaalt over **Victor Polster** en zijn hoofdrol in 'Girl.' Hier gaat het niet om historische feitelijkheid of creatieve vrijheid, maar over gelijkheid. Het is die gelijkheid die eerst gegarandeerd moet kunnen worden. Elke acteur kan eender welke rol spelen in fictie, maar elke acteur moet dan ook dezelfde kansen krijgen, ongeacht seksualiteit, genderidentiteit of etniciteit. Het is die ongelijkheid die niet bestaat in de andere richting, witte acteurs krijgen nog steeds de meeste kansen. Met andere woorden, 'blackwashing' bestaat niet.

Studentendopen: toffe groepsactiviteit of publieke vernedering?

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR WIM DANEELS & UNIVERSITEITSARCHIEF

Traditiegetrouw vliegen opiniemakers, studenten en rectoren elkaar begin oktober in de haren over de studentendoop. Hoe staan de zaken er anno 2022 voor? Staat een doop voor 'een groepsband', of betekent het altijd 'een vernedering'?

Het academiejaar is uit zijn startblokken geschoten en dat brengt een aantal zekerheden met zich mee. Eerstejaars verdwalen weer in de stad, proffen sukkelen met hun lesopnames en het debat over studentendopen laait opnieuw op.

GROEPSBAND

"De dooptraditie bestaat bij ons al vrij lang", steekt **Jeroen Constant** van wal. Constant is senior seniorum (een moeilijke term voor voorzitter) van het Gentse Senioren Konvent (SK), dat de streek-, café- en hogeschoolclubs verenigt. "De doop bij ons staat voor een groepsband. De schachten zien bij ons niet af. Gortige horrorverhalen zoals in de film 'Ad Fundum' zal je niet vinden. Ook niemand heeft bij ons een slecht gevoel na een doop. Er zijn natuurlijk wel eens incidenten. Sommige mensen zeggen: 'Dit is niet voor ons', maar die hebben dan de mogelijkheid om ermee te stoppen of om het iets rustiger aan te doen." Bovendien bestaat volgens Constant niet elke doop uit oudere studenten die eerstejaars met de versafdeling van de lokale Colruyt bekogelen. "Je hebt ook een doop die een stadswandeling langs de Leie is, of clubs die gewoon activiteiten in een park organiseren."

Wie aan leden van een studentenvereniging vraagt waarom ze zich in godsnaam vrijwillig laten dopen, krijgt vaak hetzelfde antwoord: "Omdat je elke opdracht en elk spel in groep uitvoert, groei je in belachelijk weinig tijd naar elkaar toe", vertelt **Jaime Moreira Resina**. Hij liet zich dopen bij Veto Gent, waar hij later praeses werd, maar ook bij Limburgia, de Oost-Afrikaanse Kring en Filologica. "Ik kan dus zeggen dat ik verschillende dopen heb meegemaakt vanuit alle posities van het spectrum", vertelt hij. Vanuit die ervaring is Moreira Resina er rotsvast van overtuigd dat een doop een hechte band kan smeden tussen schachten: "Voor de drie recentste dopen van Veto

heb ik met mijn temmers echt opdrachten voorzien die als primair doel hadden om elkaar te leren kennen."

VERNEDERING

Voor een minder rooskleurig beeld van de studentendoop moet je bij **Joël De Ceulaer** zijn. De journalist voor *De Morgen* en man met een mening sprak zich in het verleden al veelvuldig nadrukkelijk uit tegen de doop. "Een doop is en blijft altijd een vorm van vernedering. Zelfs als het een zogenaamde onschuldige doop is, waar mensen zich bij wijze van spreken amuseren", poneert hij nu. De Ceulaer gaat verder: "Er is geen inwijdingsritueel dat niet gepaard gaat met minstens een

“
“Je groeit in belachelijk
weinig tijd naar elkaar
toe”

– Jaime Moreira Resina

zachte vorm van vernedering. Het is een schachtentemmer die de schacht bepaalde initiatieriten laat doorstaan om deel te kunnen uitmaken van de gemeenschap. Het is primitief, het is achterhaald en hoort niet meer in deze eeuw.”

“

“Dopen gaat in de kern om vernedering.”

- Joël De Ceulaer

Vansieleghem “altijd wat stom.” Vernedering is volgens het voormalige praesidiumlid van Home Vermeylen niet inherent verbonden met dopen: “Er is een breed spectrum aan dopen. Zelf ben ik bij Nemesis gedoopt in mijn eerste jaar. Dat was een stadsspel in groepen: teamvormend en uitdagend! Een traditionele doop met vuilmaken, zoals veel verenigingen die organiseren, heeft wel een vernederend karakter. Vernedering is geen inherent deel van de doop, maar in die gevallen de facto wel.”

Die bewering betwist De Ceulaer: “Er is voor mij geen fundamenteel verschil tussen een doop van bijvoorbeeld Reuzegom en een andere studentendoop. Er is natuurlijk wel een verschil, maar dat is graduëel, niet fundamenteel. Het gaat in de kern om vernedering. Mensen, schachtentemmers, scheppen er plezier in – sommigen wat meer dan anderen – om de schacht te vernederen, die dat ondergaat om erbij te horen.”

Opvallend genoeg pleit niemand voor een volledige afschaffing van studentendopen. Niet iedereen

heeft echter dezelfde redenen daarvoor. “Gent doet het als studentenstad extreem goed op het vlak van dopen”, beweert Constant. “Wij verbieden bijvoorbeeld alcoholgebruik tijdens dopen. Al jaren.” Moreira Resina is dezelfde mening toegedaan: “Ik ga nooit ontkennen dat er in het verleden problemen waren, ook in Gent. Maar in Gent liggen we wel mijlenver voor op de andere studentensteden. Mocht ik zelf een tegenstander van het doopritueel zijn, zou ik een afschaffing een veel te gemakzuchtige oplossing vinden.” Joël De Ceulaer pleit naar eigen zeggen ook allerminst voor een totaalverbod op dopen: “Dopen hoeven voor mij niet verboden te worden. Ik roep individuele studenten wel op om zich niet te laten dopen. Doe daar niet aan mee. Ik wil het verzet – bij wijze van spreken – van onderuit aanmoedigen.”

“

“Gent doet het als studentenstad extreem goed op het vlak van dopen.”

- Jeroen Constant

DOOPDECREET: EEN VERZACHTENDE FACTOR?

Sinds 2007 is in Gent bovendien het doopdecreet van kracht, dat de studentendopen moet reguleren. Sommige verenigingen hadden dat decreet zelfs in 2006 al aangenomen. Daarmee liep Gent enkele jaren voor op de andere Vlaamse studentensteden, die pas in 2019 een doopcharter ondertekenden. In die steden golden wel andere reglementen, maar in de meeste

gevallen waren niet alle verenigingen daaraan gebonden.

“Het doopdecreet is geen exacte wetenschap,” voegt Constant toe, “maar over de jaren heen zijn de kinderziektes eruit gegaan. In andere studentensteden zal je op veel meer grijze zones stoten dan in Gent. Wij vertrouwen erop dat we allemaal een graad van volwassenheid hebben en dat iedereen de correcte beslissingen neemt.”

Datzelfde doopdecreet is ook voor rector **Rik Van de Walle** een belangrijke reden om een afschaffing niet te steunen. “Het is perfect mogelijk om studentendopen te organiseren zonder dat dat aanleiding geeft tot onaanvaardbare situaties. Het is daarbij onder meer van essentieel belang dat doopactiviteiten altijd plaatsvinden binnen de krijtlijnen van het doopdecreet”, verklaart Van de Walle. “De studentenverenigingen van de UGent hebben zich de voorbije jaren sa-

men met de studentenbeheerder heel constructief en verantwoordelijk opgesteld”, gaat de rector verder. “Voor mij is het dan ook belangrijk dat ons doopcharter in essentie ‘een charter van de studentenverenigingen zelf’ is.” Bovendien “is de studentendoop een traditiegebonden activiteit die sinds jaar en dag deel uitmaakt van het studentenleven.”

“

“De studentendoop is een traditiegebonden activiteit die sinds jaar en dag deel uitmaakt van het studentenleven.”

- rector Rik Van de Walle

De Ceulaer denkt daar het zijne van: “Dat is geen argument. Ik ken behoorlijk wat tradities die met recht en reden zijn afgeschaft.

Vroeger was het de traditie dat de vrouw het huishouden en de was en de plas deed, en de man met z’n luie kont in de zetel lag. Daar zijn we ook van afgestapt. Ik heb grote achting voor de rector, maar dat vind ik geen argument.” Ook doopdecreten en -charters veranderen voor hem weinig aan de zaak. “Dat maakt het iets minder erg, zou je kunnen zeggen. Maar de kern van de zaak blijft dezelfde: er is sprake van vernedering.”

VERENIGING ZONDER DOOP

Dat een leven als vereniging zonder doop mogelijk is, bewijst de Kring Moraal en Filosofie (KMF). “Wij hebben nooit een doop gehad”, vertelt praeses **Lander De-**

monie. “Als het zonder doop kan, doet KMF dat liever.”

Daarnaast is niet dopen ook interessant om nieuwe leden naar de vereniging te lokken. “Het is goed om op de introductiedag in de aula te vertellen dat we niet dopen. Er gaat dan een golf van opluchting door de zaal. Het maakt de vereniging een stuk laagdrempeliger voor eerstejaarsstudenten.”

De traditie van niet-dopen komt volgens Demonie ook niet voort uit

“

“Het is goed om op de introductiedag in de aula te vertellen dat we niet dopen. Er gaat dan een golf van opluchting door de zaal.”

- Lander Demonie

een diepe afschuw tegenover het concept van een doop. “Een doop kan sowieso leuk zijn. Als kring staan we veeleer onverschillig tegenover het fenomeen.” KMF voelt

zich ondanks zijn niet-dopende status allerm minst geïsoleerd. “We komen goed overeen met andere kringen, zeker met de kringen uit de Blandijn die een lichte of zelfs geen doop hebben. Wij zitten samen in ons lokaal en praten daar dus wel af en toe over. KMF gaat al altijd een beetje zijn eigen weg, maar we komen wel overeen met de andere kringen.”

In het kader van dit artikel werd ook het FaculteitenKonvent (FK) gecontacteerd, de grootste koepel van studentenverenigingen in Gent. Zij kozen ervoor om niet met *Schamper* in gesprek te gaan omdat de week voor het begin van het academische jaar voor hen heel druk is.

EEN GASTBIJDRAGE DOOR JULIE VLAEMINCK

Vertrouwde lookgeuren vullen de Gentse straten. Feuten trekken in olifantenpas richting het park, geleid door praesidia in bierbruine kielen die ooit spierwitte labojassen moesten voorstellen. Terugkerende studenten weten het al: het doopseizoen is wederom geopend.

De start van het doopseizoen is niet alleen spannend voor eerstejaars en de verenigingen die hen verwelkomen. Voor enkele ervaren studenten is het ook het begin van een intensieve controleperiode. Doopcontroleurs vanuit het Faculteiten-Konvent Gent, het SeniorenKonvent Ghendt en het Home Konvent trekken van begin oktober tot eind november rond, gewapend met evaluatieformulieren en alcoholtesters. Allen hebben ze hetzelfde doel: een veilige doopperiode garanderen voor de Gentse studenten.

De Gentse doopwerking is er een om trots op te zijn. Met een team van circa tien controleurs worden meer dan 150 doopactiviteiten gecontroleerd. De samenwerking tussen de stad, de universiteit, haar verenigingen en controleurs is gebaseerd op vertrouwen, en net daarom werkt ze goed. In gedetailleerde draaiboeken geven verenigingen de controleurs inzage in hun doopplannen. De controleurs gaan na of alles conform het doopdecreet is en bezorgen de goedgekeurde draaiboeken aan de politie. Vanaf de doopperiode begint, gaan de controleurs op pad. Ze gaan na of de activiteiten verlopen zoals aangegeven en voeren gerichte controles uit, onder andere op de aanwezigheid van de

nodige materialen en administratie. Tijdens elke controle wordt er bovendien vertrouwelijk in gesprek gegaan met de dooporganisatie en de deelnemers om te polsen naar hun ervaringen.

Tijden veranderen, en dooppraktijken doen dat ook. Daarom is het goed dat het doopdecreet af en toe herzien wordt. Niet omwille van incidenten, maar omdat de praktijk na verloop van tijd begint af te wijken

“

**De samenwerking
tussen de stad, de
universiteit en haar
verenigingen en
controleurs is gebaseerd
op vertrouwen, en net
daarom werkt ze goed**

van de letter. Afgelopen jaar werd vanuit dat aanvoelen een doopconferentie georganiseerd waarbij het decreet vanuit verschillende expertises herbekeken werd. Alle belanghebbenden kregen inspraak in

het nieuwe decreet, waarin (onder meer) bepalingen rond vernedering en schachtenverkoop werden herschreven. Gent is de enige Vlaamse studentenstad die nog schachtenverkoop organiseert, omdat ze vertrouwen heeft in haar verenigingen en onze werking. Sinds vorig academiejaar wordt aan elke deelnemer een doopflyer meegegeven met daarop de contactgegevens van vertrouwenspersonen waar ze altijd bij terecht kunnen. Met name voor aspecten die moeilijker te controleren zijn, zoals schachtenverkoop, vormt de flyer een broodnodige aanvulling op de reguliere controles.

Doopcontroles zijn dus geen vastgeroeste routines die elk jaar op dezelfde manier worden uitgevoerd. In de vorm van een 'doopcommissie' komen de controleurs regelmatig samen om de werking te evalueren. Bij inbreuken is de doopcommissie bevoegd tot sanctionering, maar tot op heden is het vooral een plek waar nieuwe ideeën tot stand komen. Een recent voorbeeld is de uitwerking van een intern reglement waarin de grondbeginsselen van de doopcontrolewerking werden vastgelegd en dat als leidraad geldt voor elke toekomstige controleur. Zoals elk initiatief moet het intern reglement bijdragen aan een steeds professioneler wordende doopwerking om een toekomst te kunnen verzekeren waarin er plaats blijft voor veilige dooptradities, en geruststelling te kunnen bieden aan iedere eerstejaar met vragen en twijfels.

VIND DE WEG NAAR JOUW STUDENTENRAAD

Politieke & Sociale
Wetenschappen

Economie & Bedrijfskunde

Wetenschappen

Recht & Criminologie

Geneeskunde &
Gezondheidswetenschappen

Bio-ingenieurswetenschappen

Psychologische & Pedagogische
Wetenschappen

Diergeneeskunde

Ingenieurswetenschappen
& Architectuur

Letteren & Wijsbegeerte

Farmacie

LAAT JE HOREN
WIJ LUISTEREN

NETTES CRYPTO

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Word wakker uit uw vakantiecoma, het nieuwe academiejaar is van start gegaan! Hoog tijd dus om u nú al minderwaardig te voelen met deze crypto. Succes x.
(Alle oplossingen vind je op onze website.)

1		1			2		3			
2		3		4			5			
3				6		1		3		
4				6		6	4			3
5		6		7						
6						3		8		
7				4		3		1		
8						1	3			
9				7			5		2	
10		8	7				2			
11				6		5	3			3

1. Ingewanden in de hof
2. Stenen voorwerp
3. Engelse paling in een bergmeubel
4. Alias half
5. Iedereen samen in een gat
6. Afgelegen draai

7. Zij luncht
8. Popidool in een reeks
9. Niet onder de hal
10. Voor teddy's
11. Mogelijks een spirituele leraar

GENT-RIFICATIE

DOOR DRIES VAN DORT

BEELD DOOR MAGHDA EHLERS

Van Dok Noord tot de Dansaertwijk in Brussel: onze steden vallen ten prooi aan een verschijnsel genaamd 'gentrificatie'. Maar wat is gentrificatie eigenlijk? Is het een trend waar we ons zorgen over moeten maken?

In se is gentrificatie geen complex verschijnsel. Stel dat je in een stad woont zoals Gent. In die stad woon je in een wijk waar veel kansarme personen en gezinnen wonen. Daar is tamelijk veel leegstand, en de criminaliteit ligt er iets hoger dan in de rest van de stad. Voordeel: de huizenprijzen liggen er relatief laag. Gent is echter in trek: het centrum wordt zo populair om te wonen dat het langzaam onbetaalbaar wordt voor de gewone middenklasse. Die wijken dan ook uit naar goedkopere wijken om te wonen. Wacht eens ... jij woont in zo'n goedkope wijk! Plots wordt jouw buurt overspoeld met middenklasse-gezinnen die huizen renoveren met visgraatparketten en driedubbele beglazing in de ramen zetten. Wat nemen ze mee? Quinoa en

organische koffiebars. Maar vooral: duurdere vastgoedprijzen! Om gentrificatie beter te begrijpen, helpt het om kort in de geschiedenis van Gent te duiken. Eind 19e en begin 20e eeuw was Gent een rasechte arbeidersstad. Tegen het einde van de Industriële Revolutie

“
“Gentrificatie in onze stad vandaag heeft te maken met een huizenmarktbeleid dat zeker niet typisch Gents is”

waren de arbeiderswijken dan ook een plaats waar je vooral níét wilde komen: vuil, klein, en broeihaarden voor ziektes. Het leven voor vele in-

woners veranderde gelukkig toen de automobiel zijn intrede maakte. **Donald Weber**, hoofd van Amsab-ISC en doctor-onderzoeker in de vakgroep Geschiedenis, faculteit Letteren en Wijsbegeerte, legt uit: “De automobiel heeft het mogelijk gemaakt dat gewone gezinnen een huis konden kopen buiten de stad. De tewerkstelling bleef grotendeels in de steden, en met de auto kan je nu eenmaal van veel verder komen. Dat is waarom we in Vlaanderen een grote mate van *urban sprawl* (het steeds verder uitdijen van bebouwde ruimte, red.) kennen.” De stadsvlucht van de middenklasse betekende dat veel steden achterbleven met inwoners die nergens anders heen konden: migranten, gezinnen zonder sociaal vangnet, enzovoort. De stad zelf werd ingericht op maat van de wagen waarmee de rijkere middenklasse elke dag haar exodus vanuit de buitenwijken maakte. Straten werden brede wegen, pleinen werden parking, de vele trams die door Gent reden werden een relik van het verleden.

“We krijgen sinds de jaren 90 wel een soort omgekeerde beweging”, vertelt Weber. “Mensen werden die auto's overal een beetje beu. Toen is men begonnen met verkeersvrije ruimtes te creëren in de stad. De pleinen werden vrijgemaakt

en we hebben autovrije straten gemaakt. Je krijgt zo een stukje mentaliteitswijziging van mensen die dat automobiellevens deels gaan afwijzen. Mensen willen weer dichterbij de locatie waar ze

werken.” Gent maakte ook grondige veranderingen door in de tweede helft van de twintigste eeuw: de dienstensector kwam op, en een groot deel van de industrie herlokaliseerde buiten de stad. Postindustriële Gent was plots weer een hippe plaats om te wonen! Wanneer men onderzoek doet naar gentrificatie zijn vastgoedprijzen steevast een belangrijke factor. Weber: “De huizenmarkt bepaalt hele wijken in Gent. Patershol is in de jaren 90 helemaal verloren gegaan voor arbeiders. De oorspronkelijke arbeiders zijn daar verdreven. Niet door migranten, maar door jongere gezinnen die de prijzen van de huizen enorm hebben opgedreven.”

Ook nu zijn er nog Gentse buurten waar de oorspronkelijke inwoners plots niet meer thuis zijn. “Dok Noord: een heel nieuw stadsdeel dat wordt ontwikkeld, maar niet voor arbeiders. De prijzen daar zijn ongelooft”, stelt Weber. “Dat is

erg vreemd, want Gent is toch een stad met socialisten en groenen in het bestuur?

Ze proberen het wel, ze zijn zich bewust van het probleem en proberen een stukje sociale woningen te bouwen,

maar die regels zijn zodanig complex en kunnen makkelijk omzeild worden. In de praktijk zijn het toch

“**Patershol is in de jaren 90 helemaal verloren gegaan voor arbeiders**”
– Donald Weber

nog steeds de jonge gezinnen die geld krijgen van hun ouders die daar een woning kunnen kopen. Degene die dat niet hebben, die vallen uit de boot. Gentrificatie in onze stad vandaag heeft te maken met een huizenmarktbeleid dat zeker niet typisch Gents is, maar het probleem van gentrificatie is (an sich) geen typisch Gents probleem. Het stadsbestuur, met al haar goede bedoelingen, is er een beetje het slachtoffer van en kan daar niet makkelijk tegen opboksen.”

Gentrificatie in Gent is nog complexer door de unieke ligging van de stad. “De ligging van Gent is speciaal in die zin dat de stad zeer centraal gelegen is: tussen Oost- en West-Vlaanderen, en zeer dicht bij Brussel en Sint-Niklaas. Velen uit die regio gaan naar Gent voor studies, werk, en recreatie.” Ondanks haar kleine inwoneraantal heeft Gent dus invloed op een gebied tot ver buiten de stadsgrenzen; inwoners in deze regio kijken naar Gent voor cultuur, werkgelegenheid, en meer. Dat creëert spanningen in

onze steeds knapper aanvoelende stad: studenten willen blijven plakken, senioren besluiten later kleiner te gaan wonen in de stad in plaats van de rand, enzovoort.

Voor het stadsbestuur is het een moeilijke oefening: hoe creëer je een aangename stad zonder dat de huizenprijzen de lucht in schieten? Buur-

ten worden met alle goede bedoelingen opgewaardeerd, maar de oorspronkelijke bewoners moeten met lede ogen aanzien hoe hun buurt daarna wordt overgenomen door gezinnen met meer middelen. Gent staat bekend om haar rebelse arbeidersimago. De diversiteit is net wat de stad uniek maakt. De uitdaging is dan ook om die diversiteit de komende jaren te behouden, en huisvesting betaalbaar te houden voor elke inkomensgroep.

BINNENKORT BIJ NTGENT

A PLAY FOR THE LIVING

8.10
-6.11

BLAUWSTAART SALAMANDER

BLUE TAILED SKINK

UITGESTORVEN / EXTINCT

KATIE MITCHELL & THÉÂTRE VIDY-LAUSANNE /
MARTHA BALTHAZAR & NTGENT

IN A TIME OF EXTINCTION

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

NTGent

Co-funded by
the European Union

STUDENTENTARIEF: SLECHTS €15

Chat-tool **EPIONE** breidt uit

durf praten

DOOR ODILE DE VOS

Een chatlijn voor en door studenten die openstaat voor iedereen met mentale problemen of voor wie gewoon het hart wil luchten: dat is Epione. Het initiatief startte vorig jaar aan de UGent, maar breidt nu uit naar andere instellingen.

Wat is Epione?

Jarne: "Epione is een laagdrempelige anonieme chat-tool waar studenten terecht kunnen om hun hart te luchten over verschillende problemen waar ze mee zitten."

Hoe is het project ontstaan?

Oshin: "Als beleidsverantwoordelijke mentaal welzijn bij mijn studentenraad heb ik in 2020 heel veel klachten en hulpkreten opgevangen van mensen die niet wisten waar ze terecht konden. Tijdens corona waren de studentenpsychologen overbelast. Er werd doorverwezen naar externe psychologen, maar die zijn vrij duur. Praatsessies zijn ook eerder voor mensen die geen sociale angst hebben en die met problemen zitten zoals stress of faalangst. Als je over seksueel grensoverschrijdend gedrag, depressie, misschien zelfs suïcidale gedachten wil praten, is dat veel moeilijker om in groep te doen. Er was nood aan iets anoniemers en laagdrempeligers."

Waarin verschilt Epione van andere chattools?

Oshin: "Teleblok biedt hulp aan studenten, maar specifiek op vlak van studieproblemen. Je kan er dus niet echt gaan praten over de mentale gevolgen die je studies met zich meebrengen. Andere chatlijnen zijn er wel voor mentale problemen groot en klein, maar

dan niet specifiek voor studenten. Dat verhoogt opnieuw de drempel, want als student heb je soms gewoon nood aan iemand die jou begrijpt. Ik denk dat we de studentenpsychologen een beetje kunnen ondersteunen door er te zijn voor mensen die niet kunnen wachten op hun afspraak of voor mensen die iets laagdrempeliger willen dan een professional. De meeste studenten weten bijvoorbeeld wel ongeveer hoe ze een GIT moeten aanpakken, maar ze willen soms ook gewoon hun hart luchten. Niet iedereen zou direct tegen hun trajectbegeleider durven te zeggen dat ze het niet helemaal zien zitten om een traject samen te stellen."

Wat houdt de uitbreiding van Epione in?

“

"Ik denk dat we de studentenpsychologen een beetje kunnen ondersteunen." - Oshin Ghiotto

Jarne: "We zijn gestart met een pilootproject binnen UGent, en in november zal Epione een jaar operatief zijn. Nu breiden we uit naar alle hogeronderwijsinstellingen binnen Associatie UGent. We willen nu vooral inzetten op bereik: een groter, diverser publiek van alle studenten in Gent."

Oshin: "Nu zijn wij bezig een bestuur samen te stellen. Sinds het begin leiden wij met twee een team van dertig vrijwilligers, maar we zijn nu op zoek naar een vrijwilligerscoördinator die mij kan ondersteunen met chatlogs, teambuildings, opleidingen en lezingen. Onze vrijwilligers krijgen een dagopleiding in samenwerking met AWEL. Dit semester zijn er twee opleidingsdagen. We zijn ook aan het kijken naar een penning die ons kan ondersteunen wat betreft financiën, en dan ook nog een communicatieverantwoordelijke. Momenteel bereiken we al heel wat mensen, op Ufora en op onze socials, maar als we willen uitrollen naar heel Gent, moeten we ook wel maken dat we heel Gent mee hebben."

Jarne: "We zijn bezig een stevige basis op te bouwen. Ik hoop dat het iets is dat binnen de studentengemeenschap zijn plek gaat kennen, waar mensen misschien binnen tien jaar nog mee bezig zijn. *Peer support* is sowieso de toekomst, dus we kunnen er beter nu al mee beginnen."

Epione is elke dag van de week beschikbaar tussen 19 en 23 uur. De uren kunnen licht verschillen afhankelijk van de beschikbaarheid van vrijwilligers. Op woensdag 5 oktober, 19u, kan je een infosessie bijwonen over de werking van het bestuur en hoe je kan vrijwilligen.

“IK WIL DAT IEDEREEN IN HET STUDENTENLEVEN GEWOON PLEZIER HEEFT”

INTERVIEW MET EMILIE DE RYCKE

DOOR HANNE THIESSEN & PIETER BEIRENS
BEELD DOOR HANNE THIESSEN

Hoezee, hoezee! Een nieuwe studentenbeheerder! Emilie De Rycke heeft deze zomer officieel het roer overgenomen van Nicolas Vander Eecken. Er is op glorieuze wijze afscheid genomen, maar nu wordt het tijd om het nieuw bloed op de rooster te leggen.

Emilie De Rycke is 23 en net afgestudeerd als communicatiewetenschapper. Uiteindelijk besloot ze er een opleiding van twee jaar bij te doen: Bestuurskunde. De ideale termijn om de functie van studentenbeheerder op te nemen. Vorig jaar werkte Emilie al bij de Dienst Studentenactiviteiten (DSA) als medewerker, maar nu gaat ze voor een ander engagement. Aan de vooravond van het nieuwe academiejaar ging *Schamper* met haar in gesprek.

Heb je al verschillen opgemerkt tussen medewerker zijn bij de DSA en aan het roer staan van de organisatie?

“Medewerker zijn is veel meer een ‘doe’-job en als studentenbeheerder ben je meer een spreekbuis. Eigenlijk zijn er vooral heel veel mails en meetings. Ik denk dat medewerkers vaak sneller in contact komen met de verenigingen zelf, terwijl de beheerder meer de tussenpersoon is voor de verenigingen en Stad Gent.”

Je hebt een jaar ervaring als medewerker bij de DSA. Zijn er zaken die je zou veranderen tegenover vorig jaar?

“Ja, ik wil bijvoorbeeld meer structuur brengen. Als je weet waar je op welke uren moet zijn, kan je vaak beter omgaan met de vele prikkels rondom je. We gaan ook meer permanentie-uren inlassen. Zo kunnen mensen makkelijk terecht bij de persoon achter de balie als er problemen zijn. Ik denk dat dat toegankelijker overkomt naar de verenigingen toe, en dat is ook

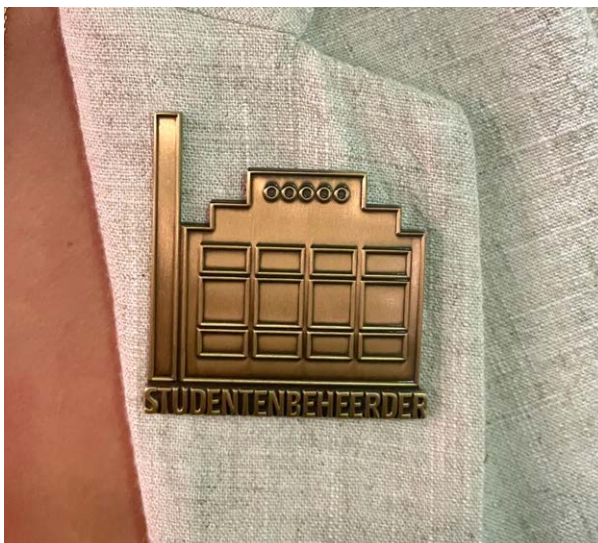
de bedoeling van onze dienst.”

Je hebt elk jaar een stapje hoger gezet in het studentenleven, maar wat is jouw visie op dat studentenleven?

“Ik wil dat iedereen in het studentenleven gewoon plezier heeft en ik denk dat wij dat vanuit onze dienst heel gemakkelijk kunnen ondersteunen. Als er iets verkeerd gaat, dan moet je beginnen rondbellen naar iedereen, dat is niet tof. Maar als je goed voorbereid bent, is het gewoon super aangenaam. Wij proberen dat zo veel mogelijk te doen. Mijn ultieme doel is ook dat de verenigingen eens positief in de media komen. Nu is er veel focus op het doopgebeuren. Dat mag in de media komen, maar je moet ook altijd de andere kant zien.”

Je hebt natuurlijk een lastige erfenis: corona. In die periode was de DSA het orgaan dat de coronamaatregelen moest uitvoeren, en altijd ‘nee’ moest zeggen. Herken jij je daarin?

“Eigenlijk helemaal niet. Ik was zelf voorzitter (van Politeia, red.) in dat coronajaar en dat was net een van de redenen waarom ik bij de DSA ben gegaan. Ik wou heel veel activiteiten laten doorgaan en ik heb bijna nooit een ‘nee’ gekregen. Het was altijd een ‘je moet dit en dit in orde brengen, dan komt dat wel goed’. Ik vond net dat de DSA een heel goede ondersteuning was voor de verenigingen. In de andere studentensteden mocht er niks. Ik ben

mijn voorgangers dankbaar dat ze zo goed hebben gewerkt.”

En naar dit en volgend jaar toe: wat zijn de grootste projecten waar jij op wil inzetten?

“Ik denk dat De Thermanal aan een opwaardering toe is. Het dopen zal sowieso ook weer aan bod komen, maar achter de schermen hebben zoveel mensen daar al enorm veel voor bereikt. We mogen ook eens trots zijn op wat we al bereikt hebben. Vooral de mensen die daar vorig jaar rond hebben gewerkt. Zelf was ik daar toen niet bij betrokken, maar ik ben wel op de hoogte van wat er bereikt is. Verder hebben we ook een klein project: een *active bystander*-training. We proberen dat nu op poten te zetten. Hopelijk kunnen we daar een tandje bijsteken en er voor zorgen dat dat vlot verloopt.”

De Thermanal opwaarderen, hoe zie je dat?

“Heel concreet: er zijn soms wat tafels kapot. We hebben veel belletjes gehad over kabels die ontbreken of beamers die kapot zijn. We hebben heel veel aanvragen gedaan en hebben ook een container laten komen om alles wat kapot of rommel is, weg te gooien zodat de verenigingen kunnen toekomen en de Thermanal proper ligt, alles in orde is en ze op hun gemak aan activiteiten kunnen beginnen. We hebben ook ijskasten bijbesteld, bijvoorbeeld, om de oude te vervangen, maar ook gewoon om meer faciliteiten aan te kunnen bieden.”

De active bystander-training: hoe gaat die eruit zien?

“Dat is een heel mooie samenwerking tussen UGent en Stad Gent. Het eerste idee was om het voor alle

“

“Als studentenbeheerder ben je meer een spreekbuis”

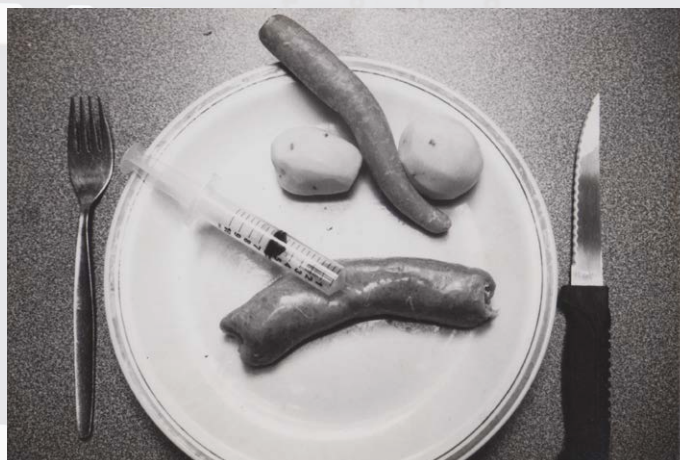
verenigingen te verplichten. Dat was mooi geweest, maar er zijn heel veel verenigingen. Dat moeten we nog praktisch uitwerken. Een eerste stap is om tijdens de bootcamp een *active bystander*-training te doen. Ik heb ook gevraagd om een extra sessie van die training te organiseren, zodat er toch zeker tachtig man de workshop kan volgen. De inhoud bestaat voornamelijk uit tips voor studenten om op te merken wanneer een grens wordt overschreden, hoe zij daar op een positieve manier op kunnen reageren en zichzelf niet voor een blok zetten. De focus zal specifiek op seksueel overschrijdend gedrag liggen, omdat het de laatste tijd wel erg speelt

in de Overpoort. Maar het zal ook breder getrokken worden, bijvoorbeeld over verschillende vormen van discriminatie. Grensoverschrijdend gedrag in het algemeen is belangrijk, niet enkel

seksueel grensoverschrijdend gedrag.”

Nog één vraagje: de Vlaamse Vereniging van Studenten nam een standpunt in over seksueel overschrijdend gedrag aan universiteiten. Zij pleiten voor meer transparantie van de cijfers. Zijn daar plannen voor bij de DSA? Of valt dat meer onder het takenpakket van de Gentse Studentenraad?

“Dat takenpakket loopt een beetje door elkaar. Er zijn nergens echt vaste lijnen uitgeschreven. Uiteindelijk staat een studentenbeheerder in mijn ogen in voor de studenten. Momenteel zijn er geen concrete plannen, maar als daar nood aan zou zijn, staan wij daar zeker voor open. De konventen zouden daar ook graag in meewerken. Dat is echt iets dat we als team kunnen aanpakken.”

BLAST FROM THE PAST-SCHAMPER UIT DE JAREN STILLEKES
 DOOR KATO VANHAECKE & HANNES BLOCKX

GELUKKIG SCHOOLJAAR!

Goede voornemens in oktober? Het is toch nog geen Nieuwjaar? Klopt, maar januari is blijkbaar ook niet de beste maand om te starten met een goed voornemen. Dat doe je het best wanneer je na een onderbreking – laten we zeggen een vakantie – je routine (bijvoorbeeld het studentenleven) weer opneemt. Dat is dus hét perfecte moment om te beginnen sporten, koken, studeren, samenvatten of zelfs gewoon naar de les te gaan! Hoe concreter je een doel omschrijft, hoe beter. Dus 'gaan slapen voor middernacht' is een beter idee dan 'op tijd gaan slapen' de komende weken. Ja, weken, want voor één week op je uitgaven letten is helaas niet genoeg om er een goede gewoonte van te maken. Daarvoor heb je volgens bepaald onderzoek al snel drie maanden nodig. Maar hé, dat is net op tijd voor de blok en de examens als je de komende weken begint.

VAN MOSKOU TOT BOGOTA

In Europa en Noord-Amerika worden met Nieuwjaar veel goede voornemens gemaakt, en vaak hebben die te maken met het eigen gedrag. Op andere plaatsen in de wereld, zoals Rusland en Colombia, is het gebruikelijker om (ook) wensen te doen aan het begin van een nieuw jaar. De gebruiken of tradities om die wensen te doen uitkomen, verschillen wel van plaats tot plaats. Google deed in 2013 een bevraging waaruit bleek dat mensen in Colombia, net zoals in Spanje, om middernacht op Nieuwjaar twaalf druiven eten, eentje per klokslag. Bij elke druif doet men dan een wens. In Rusland lijkt Nieuwjaar op Kerstmis – ze hebben er zelfs een versierde boom die *Yolka* genoemd wordt. Daarnaast kan je er een nieuwjaarswens schrijven op papier dat dan verbrand wordt. De as van het papier wordt in champagne gestrooid en om middernacht opgedronken.

MEERUS SPORTARE

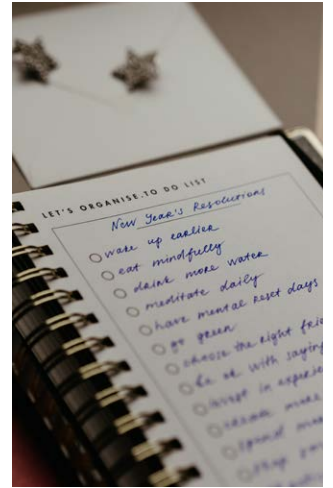
Goede voornemens zijn al eeuwenlang hip. Het eerste volk waarvan we weten dat ze goede voornemens maakten aan het begin van het jaar (dat voor hen in maart viel), zijn de Babyloniërs. Zij vierden bijna twee weken lang feest aan het begin van het nieuwe landbouwseizoen en spraken daarbij hun goede voornemens uit tegenover de goden. Die goede voornemens hadden vaak te maken met eigendommen van anderen die men beloofde terug te geven aan de rechtmatige eigenaar. Dat gebruik werd later overgenomen door de Romeinen. Zij verlegden het begin van het jaar naar januari, de maand die in het teken stond van de god **Janus**. Hun goede voornemens waren dus gericht aan Janus, aan wie ze beloofden zich goed te gedragen dat komende jaar. Hoeveel mensen zich toen hielden aan hun goede voornemens kan helaas niemand met zekerheid zeggen.

DOOR HANNAH BOEN

Het is een doordeweekse avond. Je ligt in bed een serie te bingen met een lege zak chips naast je. Eigenlijk had je jezelf voorgenomen dat je vanavond die ene les zou inhalen, nog eens zou gaan lopen en een gezonde maaltijd zou klaarmaken. Een gevoel van onverbiddelijk falen lijkt je te bekruipen. Wanneer je op automatische piloot de chipsrestjes op je handen afkuist aan je donsdeken, vraag je je af waarom jij je nooit kan houden aan je goede voornemens.

Het lijkt zo moeilijk steeds 'de juiste keuze' te moeten maken. Na enkele luttele minuten waarin je meelijwekkend de verte in staart, neem je je voor dat je het vanaf morgen echt beter zal gaan doen. Geen gemaar en geen gezeur! Je zal koste wat het kost als gezond mens herboren worden bij het ochtenddauw. Met hernieuwde energie schaf je dat Basic Fit-abonnement aan en neem je je voor dat er vanaf nu geen chips meer in huis komen, goed wetende dat dit riedeltje zich volgende week hoogstwaarschijnlijk opnieuw zal afspeelen.

Het ziet er makkelijk uit om beloftes om te zetten in levensechte daden, maar er komt vaak heel wat meer bij kijken. Het lijkt onmogelijk om als student al die goede gewoontes vol te houden zonder er zelf aan onderdoor te gaan. Zelfdiscipline is nodig, maar wanneer overschrijd je de grens? Hoe kan je de regels die je jezelf oplegt nu echt volhouden? In wat volgt, wordt de wetenschap van gedragsverandering en goede voornemens verhelderd.

DOOR DRIES VAN DORT
& HANNE THIESSEN

Aan de vooravond van het nieuwe academiejaar is de Overpoort nog bijna leeg. Dat zal waarschijnlijk te maken hebben met al die goede voornemens waarmee studenten aan het jaar beginnen. Benieuwd wat die zijn?

Bekijk ook onze tiktok!

"Ik hoop te slagen en neem mij voor om dit jaar niet te veel lessen te skippen."

-Emily, Bachelor Secundair onderwijs

"Ik wil de Overpoort meer ontdekken!"

-Manon, pedagogie van het jonge kind

"Ik ga proberen effectief naar de les te gaan."

-Amber, toegepaste economische wetenschappen

"Leven en overleven."

-Remi, gestopt met studeren

"Minder pintjes drinken ... denk ik."

-Dries, handelswetenschappen

"Mijn doel is veel geld verdienen ... en meer uitgaan tijdens de week (lacht)."

-Nicky, afgestudeerd

"Ik ga proberen meer dan twee keer in het semester naar de les te gaan, en mijn veel te dure agenda ook effectief te gebruiken!"

-Anso, master gender en diversiteit

IS EEN GEZOND LEVEN MOGELIJK VOOR DE STUDENT?

DOOR ODILE DE VOS

Vallen studies en vertier te combineren met een gezonde levensstijl? Een kritische analyse van de aanbevelingen van het Vlaams Instituut Gezond Leven biedt een antwoord op deze vraag.

Het Vlaams Instituut Gezond Leven heeft heel wat tips op vlak van voeding, beweging, mentaal welbevinden, tabak en gezond leefmilieu. Bij het onderdeel 'tabak' adviseren ze bijvoorbeeld om niet te beginnen met roken. Ze hebben ook praktisch advies, namelijk dat je om het halfuur moet rechtstaan als je minder rugpijn wil hebben. Want het sedentair gedrag waartoe het studentenleven ons dwingt, maakt ons even fit als de gemiddelde rusthuisbewoner. Meer bewegen verbetert naast slaap en mentale gezondheid ook onze concentratie, dus misschien is het tijd om die goede voornemens serieus te nemen!

ZITTEN HEEFT EEN TIJDLIMIET

Positief aan het studentenleven is dat studenten heel vaak fietsen of te voet gaan. Als je de tram of bus

neemt is het beter om te blijven rechtstaan, want acht uur per dag zitten is blijkbaar een absoluut maximum. De gemiddelde mens is echter tussen 15 en 16 uur wakker overdag – een student waarschijnlijk nog meer dan dat. Dat we de helft van de dag níét mogen zitten, komt voor sommigen misschien als een schok.

“

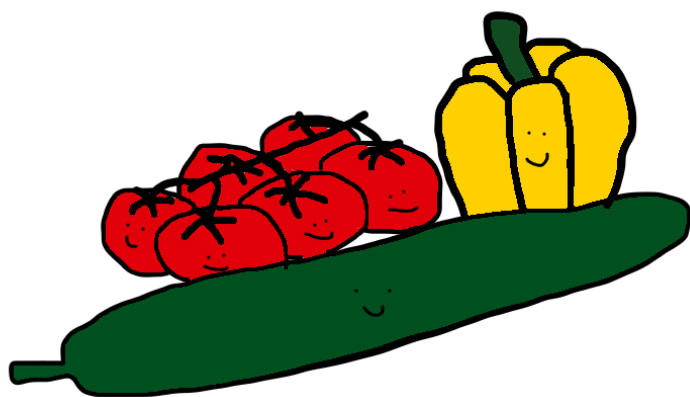
Alcohol en frituursnacks zijn nu eenmaal onmisbaar voor de Overpoortexperience

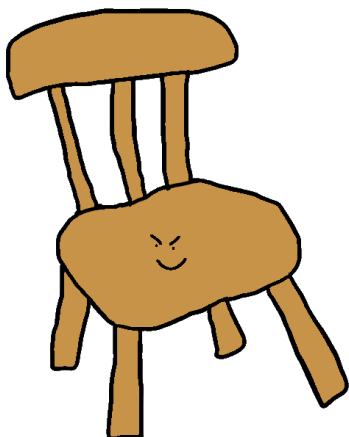
De website van het instituut voorziet een test die inschat of je te veel zit. Wanneer de bewegingstest wordt ingevuld voor een

pendelstudent die dagelijks bijna twee uur op de trein zit, wordt de student in kwestie vergeleken met een koala. De koala zit in de oranje zone op de bewegingsas, niet heel ver van de rode zone. Kan men het die student kwalijk nemen dat lessen en treinritten nu eenmaal zittende gelegenheden zijn? Nee. Maar de oplossing bevindt zich in de vrije tijd van deze student. Compensatie voor al het zitten is mogelijk wanneer minstens vijf uur per week matig intensief bewogen wordt, bijvoorbeeld fietsen of stevig stappen.

WENNEN AAN RECHTSTAAN?

Alvorens je een haat-liefderelatie ontwikkelt met tafels en stoelen – want dat dreigt te gebeuren nu je weet dat zittijd een limiet heeft. Je houdt je bijvoorbeeld een paar uur bezig met soep maken. Dat is een productieve bezigheid, omdat je rechtstaat en bovendien gezond eten klaarmaakt, maar je gaat ook rugpijn krijgen als je probeert recht te staan aan een keukentafel die niet op juiste hoogte is om groenten rechtstaand te snijden. Dilemma! Wel, zitten is blijkbaar niet zo schadelijk als je om het halfuur rechtstaat, omdat je op die manier je spieren uit hun slaapmodus haalt. Je kan bijvoorbeeld enkel een glas water op je bureau zetten zodat je regelmatig moet rechtstaan om het te vullen. Het is dus geen probleem

dat je tijdens het schrijven van papers dagenlang neerzit, hetzij aan een bureau of op een bed (elk zijn ding), zolang je elke dertig minuten even je beentjes strekt. Dat is een heuse opluchting, want als student niét zitten, is moeilijk te bedenken.

Uiteraard hebben de elite-eigenaars van een *standing desk* dit probleem niet, maar niet iedereen heeft daar het budget of de handigheid voor. Hoewel je online goedkope alternatieven vindt voor een *standing desk*, alsook doe-het-zelfprojecten, komt een kot meestal al met een bureau en is boren in de muren niet toegelaten. Stapels boeken en dozen boven op een bureau mankeren dan weer aan esthetiek en stabiliteit.

(GEEN) DAGELIJKSE KOST

Een student moet veel groenten eten, en niet altijd dezelfde! Zeg 'nee' tegen het tomaat-paprika-komkommerleven! Zeg 'ja' tegen

prei, rode kool en spruitjes! Of hou het bij gemakkelijk te bereiden groenten zoals courgettes en wortels, of zo. De diepvriezer is je vriend: zowel voor voorgesneden diepvriesgroenten als voor het deel van je brood dat je nooit op tijd zal kunnen consumeren, en andere voedselrestjes. Snacken kan je doen met zo min mogelijk bewerkte producten: noten, fruit, snoepgroentjes, enzovoort.

Twee uur voor het slapengaan zou je eigenlijk niets meer mogen eten. Waarschijnlijk zou je ook twee uur voor het slapengaan geen alcohol meer mogen consumeren, maar alcohol en frituursnacks zijn nu eenmaal onmisbaar voor de Overpoortexperience. Advies hierrond zou dus luiden als volgt: "doe het niet te vaak, en dans veel."

Het vergt wat planning, maar als je lekkere (en simpele) receptjes opzoekt zodat je een weekmenu en boodschappenlijstje kunt maken, zal je waarschijnlijk minder fastfood bestellen. Naast de web-

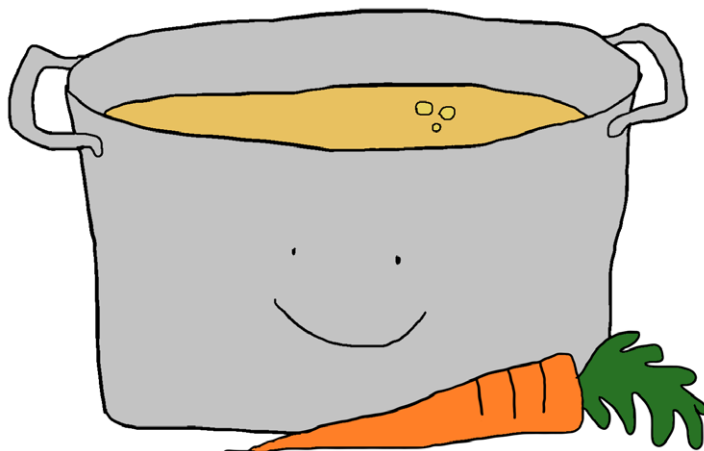
site en app 'Zeker gezond' van het Vlaams Instituut Gezond Leven, kan je op YouTube en TikTok ook allerlei gezonde recepten vinden, specifiek gericht op studenten met een klein budget.

“

**Acht uur per dag
zitten is een absoluut
maximum**

CONCLUSIE

Het is zeker mogelijk om gezond te leven als student. Dus leg die chips weg, veeg de kruimels van jouw T-shirt en ga een toertje wandelen! Of verlaat je kot met opzet op het laatste nippertje voor je trein, zodat je een sprintje kan trekken. Zo is het leven weer eens spannend.

“ZELFDISCIPLINE IS NODIG, MAAR MOET OOK BEGRENSD WORDEN”

DOOR YUMI DEMEYERE & HANNAH BOEN
BEELD DOOR HANNAH BOEN

Ga jij dit academiejaar écht de lessen beter bijhouden? Of ben je van plan vanaf morgen zeker altijd op tijd te gaan slapen? Goede voornemens maken is gemakkelijker dan ze volhouden.

Psychologe **Emelien Lauwerier** is gespecialiseerd in gezond leven. Ze is werkzaam aan de faculteiten Psychologie en Pedagogische Wetenschappen en Geneeskunde & Gezondheidswetenschappen.

Nieuwe gewoonten aanleren is moeilijk, zo blijkt uit wereldwijd onderzoek. Maar waarom?

“We zien vaak in reclamecampagnes: ‘maak de juiste keuze’ of ‘gezond leven moet gesmeerd lopen’, maar dat is niet zo eenvoudig. Het is niet louter ‘een keuze’. Gedrag veranderen is moeilijk omdat het gaat over het doorbreken van gevestigde routines. Die moeten we vervangen door iets anders.”

“Bovendien heeft gezond gedrag een aantal kenmerken die het echt moeilijk maken om het je eigen te maken. In veel gevallen is het ongezonde alternatief het makkelijkste, want je moet er minder inspanning voor doen. Een pakje friet gaan halen om de hoek is makkelijker dan boodschappen doen en een gezonde maaltijd koken. Het gaat vaak ook niet over eenmalig gedrag. Als je meer wilt bewegen, moet je dat meermaals per week doen. Je moet constant met dat gedrag bezig zijn en het lang volhouden. Het moet geïntegreerd worden in je dagelijkse leven.”

“

“Het ongezonde alternatief is iets dat automatisch komt. Het gezonde vraagt aandacht en cognitieve inspanning”

Iets is een gewoonte als het bijna onbewust gebeurt. Hoe vaak moeten we handelingen herhalen tot ze een gewoonte worden?

“Hoe lang het duurt om een gewoonte op te bouwen hangt af van wat die precies is. Er bestaan wel technieken die het makkelijker maken om het gedrag te inte-

greren in je leven. Als je een goed voornemen hebt, wil je iets bereiken. Het probleem stelt zich bij de *intention-behaviour gap* of de kloof tussen het te bereiken doel en het gedrag. Het helpt heel wat om je doel heel concreet te maken met ‘als/dan-plannen’. Als ik thuiskom van de les, dan trek ik mijn sportschoenen aan en ga ik vijf kilometer lopen. Die implementatie-intenties zorgen ervoor dat je je voornemen kunt automatiseren. De context roept een bepaald gedrag op, waardoor de kans groter wordt dat je het effectief doet. Het ongezonde alternatief is iets dat automatisch komt. Je moet daar geen moeite voor doen. Het gezonde vraagt aandacht en cognitieve inspanning.”

Leerstof door het jaar heen bijhouden is misschien complexer dan dagelijks gaan lopen, omdat er veel andere factoren aan vasthangen, zoals sociaal leven, slaapgewoonten, enzovoort. Heb je tips voor studenten om goede voornemens vol te houden?

“Er zijn schema's die je helpen om goede gewoontes aan te houden zoals SMART (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdsgebonden, *red.*) en WOOP (Wish, Outcome, Obstacle, Plan, *red.*). Het gaat er vooral om je doelen zo concreet mogelijk te maken.”

"Nudges zijn ook een hulpmiddel. Ze dwingen je niet om dingen te doen, maar geven wel een lieflijk duwtje in de rug. Een voorbeeld hiervan zijn de stickers in de vorm van vliegjes in de urinoirs in Schiphol. Deze zorgen ervoor dat mensen properder en gericht plassen. Je kan *nudges* ook bij jezelf toepassen. Dit kan aan de hand van quotes die je aanbrengt in je omgeving om je attent te maken op het doel dat je wil bereiken. Andere mensen kunnen ook een *nudge* zijn. Praten met anderen over wat je wil bereiken helpt, omdat zij een *nudge* kunnen zijn voor jou op moeilijke momenten."

Er wordt beweerd dat studenten slechter scoren en meer uitstellen. Waren zij vroeger dan beter in het aanleren van goede gewoontes?

"Het is een makkelijke verklaring om te stellen dat we als persoon minder doorzettingskracht hebben en ik denk zelf dat dit niet waar is. De omgeving maakt het ons moeilijk om gezond gedrag te stellen en het vol te houden. De context waarin je nu studeert, is heel uitdagend en verandert ten opzichte van vroeger. We leven in een maatschappij waarin er van alles op ons afkomt. Er zijn grenzen aan ons doorzettingsvermogen en we leven in een omgeving die echt enorm afleidend is."

De harde knip van Ben Weyts is terecht volgens sommigen, gezien veel studenten vakken lang meedragen. Helpt zo'n knip om het vermeende tekort aan zelfdiscipline tegen te gaan?

"Het is natuurlijk een heel harde maatregel. Ik geloof meer in een transformatie van ons onderwijs-systeem zodat we de verwachtingen beter kunnen afstemmen op de mogelijkheden van studenten

“

“Mildheid voor onszelf is heel belangrijk.”

zelf. Het is een 'en-en-verhaal'. Hoe kunnen we los van het individu zorgen dat het haalbaar blijft?

Toen ik studeerde was er geen overspoeling van meldingen via digitale kanalen. Sociale media en *blended* onderwijs bestonden nog niet. De context is veranderd en hoewel deze innovaties veel goeds brengen, moeten we ook zorgen dat de belasting op de studenten niet hoger wordt."

De knip brengt alleszins een extra stressor met zich mee, waardoor studenten zichzelf nog meer regels opleggen. Brengt dat gevaren met zich mee?

"Je kan jezelf zware regels opleggen, maar die zijn vaak niet vol te houden. Mildheid voor onszelf is heel belangrijk. Het is een balans tussen moeten en mogen. Zelfdiscipline is nodig, maar moet ook begrensd worden."

Track jij jouw stappen aantal, hartslag of slaapkwaliteit? Dan ben je een *lifelogger*. Prof. dr. Mariek Vanden Abeele onderzoekt media en gezondheid, en geeft een woordje uitleg. “Mensen *loggen* al zo lang als ze bestaan, maar nu kan dat met meer parameters.”

Lifelogging kwam met de opkomst van smartwatches voor het eerst onder de publieke aandacht. Hoe is de term intussen geëvolueerd?

“*Lifelogging* is een dubbele term, want het heeft de connotatie van de *quantified self*-beweging, een soort community. Zij worden ook wel datafetisjisten genoemd, omdat ze heel ver gaan in het loggen van hun leven. Mensen *loggen* al zo lang als ze bestaan. Velen houden dagelijks hun gewicht bij; hetzelfde herken je in dagboeken. *Lifelogging* is dus niet nieuw, maar door de digitalisering kunnen we meer parameters *loggen* op een schijnbaar accuratere manier. Stappen, bijvoorbeeld, of je hartslag. Via sensordata kunnen we intensief en continu data vergaren over onszelf.”

“Ik zeg ‘schijnbaar’ accuraat omdat er natuurlijk een foutenmarge op zit. Uiteindelijk bestaat het uit algoritmes die sensorinfo proberen te interpreteren. Mijn dochter kwam onlangs thuis met 20.000 stappen op haar teller. ‘Wij gaan dan met alle kinderen die een Fitbit hebben op de speelplaats waperen met onze armen. Om ter meest stappen.’ (*lacht*).”

Wat gebeurt er met die data?

“De verzamelde data wordt meestal opgeslagen in de cloud. Ze gaat

langs de dienst of leverancier en wordt aan ons teruggegeven in een dashboard dat statistieken weergeeft. Meestal heeft dat dashboard drie functies: een informatieve, een sociale en een competitieve. Neem nu Strava: je ziet hoe snel je gefietst hebt, je kan het delen met andere en je kan de competitie aangaan met andere fietsers.”

“

“Ondersteunt die technologie onze autonomie of controleert ze ons?”

Die competitie kan wellicht ook als stressvol ervaren worden?

“Dat soort apps kunnen ook een bepaalde dwang opleggen, ja. ‘Oei, ik heb nog maar 5.000 stappen gezet vandaag. Ik moet nog eens naar buiten.’ Dat is interessant, want je komt in een spanningsveld terecht: ondersteunt die technologie onze autonomie of controleert ze ons?”

“Een tweede probleem is dat veel van die technologieën ontwikkeld zijn door ingenieurs en marketeers. Daar zit dus niet altijd een sterke *evidence base* achter. 10.000 stappen per dag is er bijvoorbeeld gekomen omdat een marketing-

bedrijf in Japan dat goed vond klinken. Maar als je spreekt met gezondheidswetenschappers is 6.000 à 7.000 een aan te raden hoeveelheid, en hangt het vooral af van leeftijd en fysieke toestand. Dus er is wel wat kritiek op die apps, omdat ze in dat opzicht normen opleggen. Denk aan dieet-apps die werken met visuele ondersteuning. Dat is dan vaak een zwaardere vrouw die ongelukkig kijkt, en een slank poppetje met een brede glimlach. Zo wordt een maatschappelijke norm uitgestuurd waarvan we ons kunnen afvragen of dat wenselijk is.”

Nog een probleem: soms worden vraagtekens geplaatst bij onze dataprivacy. Wat gebeurt met die data nadat ons dashboard gegenereerd wordt?

“In veel applicaties wordt de data gegenereerd op een manier die voor de eindgebruiker gratis is. Maar je kent de uitspraak wel: ‘*If it’s for free ... you’re the product.*’ Als je je akkoord geeft om je data te loggen, geef je dikwijls ook je akkoord om die data te verkopen of te aggregeren. Die stappenteller wordt misschien gekoppeld aan je uitgaven in de Colruyt, om advertenties beter af te stemmen op jouw profiel. Op zich lijkt dat geen probleem, maar het Cambridge Analyticaschandaal illustreert welke proporties zoiets kan aannemen.”

Ook mentaal welzijn vaart wel bij gezondheidsapplicaties. Die data zijn minder tastbaar dan pakweg stappen of hartslag.

“Er zijn inderdaad veel apps die zich op mentale gezondheid richten, vaak vanuit een sterke *evidence base*. Dat is een goede evolutie, maar we moeten kritisch blijven tegenover het verdienmodel achter die apps enerzijds, en de aanwezigheid van een *evidence base* anderzijds. Nu, er is wel veel beweging in dat veld. **Eiko Fried**, een onderzoeker aan de universiteit van Leiden, is bezig met *digital phenotyping* van depressie. Dat kan geregistreerd worden door parameters te *loggen* zoals slaapkwaliteit, aantal stappen, smartphonegedrag, enzovoort. Naast sensordata wordt ook gevraagd aan de gebruiker om een dagboekje in te vullen. Het idee is dat je kantelpunten zou kunnen registreren, voorspellen en tot slot preventief kan ingrijpen bij mensen die je een langere tijd zo opvolgt.”

Wat is de rol van professionals dan nog?

“Die technologieën worden vaak in samenwerking met de mentale gezondheidszorg of geneeskunde ontwikkeld. Het is dus niet de bedoeling dat ze een vervanging vormen voor de zorg, maar eerder een hulpmiddel voor arts én patiënt. Als je een week een dagboekje bijhoudt, is dat bijvoorbeeld interessant om te bespreken met de therapeut en te kijken hoe moeilijke momenten tot stand komen in je mentaal welzijn. Een ander voorbeeld zijn pacemakers die verbonden zijn met het ziekenhuis en

“

“If it's for free ... you're the product”

kunnen detecteren wanneer een hartprobleem optreedt. Zowel om te informeren, als te interveniëren is het volgens mij dus een nuttige, beloftevolle tool.”

DE VERMOEIDE WERELDVERBETERAAR

DOOR LIES DE MIDDELEER

Jarenlang dacht ik dat ik mijn normen en waarden op een rijtje had. Ik probeer geen vlees te eten, want dat is niet duurzaam. Ik probeer het openbaar vervoer te nemen, want dat is minder vervuilend. Ik probeer geen fast fashion te kopen en ik steun liever lokale en tweedehandswinkels. Ik probeer mijn gemeenschap proper te houden door zelf af en toe sluikestort op te ruimen. Ik probeer racisme en onwetendheid tegen te gaan door vrijwilligerswerk te doen. Ik probeer ...

Ik probeer heel veel, maar steeds vaker word ik geconfronteerd met mijn eigen onkunde en futiliteit. Ik vind het heel moeilijk om mijn eigen normen en waarden – die ik zelf zo belangrijk vind – op te volgen. Het is vaak verleidelijker om een half uur met de auto naar Gent reizen dan anderhalf uur met het openbaar vervoer. Het is vaak eenvoudiger om toe te geven aan de vleesconsumptie wanneer er geen vegetarische opties voorhanden zijn. Het is vaak makkelijker om thuis op de bank te zitten in plaats van buiten de wereld te verbeteren.

Daarnaast ervaar ik regelmatig afkeurende reacties van mijn omgeving. Ten gevolge van mijn vegetarisme ging mijn omgeving meer vlees eten, gewoon om me te plagen. Als reactie op mijn vrijwilligerswerk krijg ik de vraag of ik mijn tijd niet liever aan mezelf spendeer. Ook krijg ik vaak de vraag waarom ik tweedehandskledij koop als ik me 'gewone kledij' kan veroorloven. In een maatschappij die zo rond het ego en de consumptie draait, word ik bijna tegengehouden om iets voor een ander te doen.

Ten laatste stel ik steeds vaker het bereik van mijn activisme in vraag. Wat is de impact van één vegetariër op een bevolking van zeven miljard? Wat betekent één opgeruimde stortplaats als de week erna een nieuwe ontstaat? Welk verschil maakt één treinrit als er miljarden auto's op de wereld zijn? Ondanks alle weerstand kan ik deze normen en waarden niet van me losschudden en voel ik me schuldig wanneer ik me er niet aan houd. Ik blijf vasthouden aan het naïef ideaal dat ik ooit de wereld echt kan verbeteren.

aan de eerste schooldag

DOOR COLLIN CARDON
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Sommige dagen blijven je hele leven bij: je eerste herinnering, je eerste kus, je achttiende verjaardag ... maar ook de eerste schooldag verdient een podiumplaats tussen deze hoogdagen.

Maandagochtenden in koude lokalen op grijze winterdagen. Vrijdagavonden in het Ufo wanneer al je vrienden al huiswaarts gaan of gezellig op café zitten te keuvelen. Negen uur aan een stuk les zonder pauze, of maar anderhalf uurtje tussen twee tramritten of fietstochten in. Gelukkig is het niet altijd zo, maar laat ons eerlijk zijn, weinig studenten kijken actief uit naar een nieuw semester. Als iemand toch een enthousiaste student vindt op maandagmorgen, laat het me gerust weten.

En toch is er één dag waar ik met genoeg naar uitkijk. 24 april. Oké neen, alle grapjes even terzijde. Als je de titel van het artikel gelezen hebt, weet je wel waar ik naartoe wil. De eerste schooldag. De enige dag waarop ik – en met mij mogelijks meerdere studenten – bijna met een glimlach opsta. Waarop ik probeer een beetje vroeger te komen om het enthousiasme en de spanning al wat op te snuiven. Zo'n dag waarop ik nog een tram mag missen, iemand tegen mijn stoel mag schoppen of de prof zelfs te laat mag komen, en ik voor een keer niet onmiddellijk denk aan de eerstvolgende wettelijke feestdag.

“

Gelukkige verjaardag, eerste schooldag. Dat we nog veel mogen mogen en nog lang kunnen kunnen.

Misschien is het nog een van die zeldzame restanten van het middelbaar die we niet vergeten zijn, op hetzelfde schap als de mitochondriën, het oplossen van die onmogelijke vergelijking of die ene klasuitstap wanneer je leerkracht gewoon eens lekker normaal deed. Het eerste moment waarop de klassenverdeling werd bekendgemaakt, de leraren werden opgesomd en het nieuwe schooljaar nog een zee van mogelijkheden was. Het bladeren door onbevleete hand- en

invalboeken die de metaforische zweetdruppels pas maanden later zullen opvangen.

Maar misschien valt het nog verder terug te traceren: die eerste dagen van het nieuwe jaar op de basisschool. De flinterdunne grens tussen laaiend enthousiasme en lichte angst, die op die leeftijd op een hoogtepunt lijkt te komen. Het sociale aspect van tegelijk quasi beste vrienden en vage kennissen te zijn met alle andere leerlingen. Het doorbreken van de paradox bestaande uit de eeuwige begeerte van de vakantie en toch stiekem uitkijken naar een situatie die daar lijnrecht tegenover staat.

De eerste schooldag is dit alles, en zoveel meer: het is angst en enthousiasme. Het is terugkijken en vooruitkijken. Het is een kersverse en toch vertrouwde structuur die weer op de voorgrond komt. De dag waar je maanden daarvoor hard tegen opkijkt en enkele tientallen uren ervoor niet snel genoeg kan komen. En het grappige is dat het na meer dan vijftien jaar onderwijs nog altijd aanvoelt als een verjaardag. Of het nu 1 of 26 september is, dat maakt weinig uit. Late gelukkige verjaardag, eerste schooldag. Dat we nog veel mogen mogen en nog lang kunnen kunnen.

Het nieuwe academiejaar breekt aan. De 'new year, new me'-mentaliteit komt weer op. En daar hoort ook een nieuw datingleven bij! Geen betere plek om menig visje in de zee te vangen dan in de Overpoort, al zijn datingapps een *close second*.

De tijd dat datingapps enkel voor de hopeloze en wanhopige singles waren, is voorbij. Bijna elke student heeft wel eens een app geïnstalleerd, en menig student zit tijdens het academiejaar gretig te swipen. Helaas hebben de meeste studenten de online flirtskills van een goudvis. Daarom geven wij enkele tips voor tijdens het tinderen:

TIPS VOOR DATINGAPPS

1 Zorg voor de juiste foto's: wanneer we swipen op Tinder beslissen we binnen enkele seconden 'smash' or 'pass'. Jouw potentiële date beslist met andere woorden in een mum van tijd of je geschikt materiaal bent, of mogelijks een seriemoordenaar. Kies dus voor enkele foto's van goede kwaliteit, en liefst waarop je actief iets aan het doen bent (zoals een hobby). Wat zijn no-go's? Alleen maar selfies, geposeerde foto's, foto's met je huisdier, of enkel groepsfoto's.

2 Schrijf een interessante bio: zaken als "Ik ben niet goed in bio's schrijven", "Vraag maar raak" of "Student @ UGent" zonder verdere info gooien we de prullenmand in. Onorgineel, weinig effort, en niet

“

Probeer het gesprek te openen met een gerichte opmerking

uniek. (Oh, je studeert aan UGent? Gefeliciteerd, de helft van de Gentse studenten studeert daar.) Een grappige bio helpt natuurlijk ook, maar dan moet het écht grappig zijn: **Chandler**-quotes of quotes die je uit memes hebt gehaald, zijn dat niet.

3 Start het gesprek met een interessante opener. Nee, we bedoelen niet die openingszinnen van veertienjarigen op Facebook, maar probeer het gesprek te openen met een gerichte opmerking. Stel bijvoorbeeld een vraag over iets dat uit de foto's of bio komt van je match. Gaat die persoon skiën en doe jij dat ook graag? Of hebben jullie beiden foto's in hetzelfde Overpoortcafé? Begin dan bijvoorbeeld daarmee. De swipende student heeft het altijd druk, en wil je écht tien gesprekken aan

de gang houden die allemaal het stramien 'Hey', 'Hallo', 'Hoe gaat het?' volgen?

ALTERNATIEVEN VOOR TINDER

Tinder domineert de online datingwereld, maar soms lijkt het toch niet zijn werk te doen. Gelukkig zijn er alternatieven! Zoals bijvoorbeeld Bumble. Dit is een app met hetzelfde swipemechanisme als Tinder, maar toch iets uitgebreider. Je profiel kan je makkelijk personaliseren door voorgemaakte vragen te beantwoorden en maximum negen leuke foto's toe te voegen. Je kan ook je Spotify linken en iedereen met je fantastische muzieksmaak overtuigen dat jij dé *catch of the week* bent. Het speciale aan Bumble is dat enkel de vrouwen het eerste bericht kunnen sturen. Een match blijft ook maar 24 uur geldig, dus als je niet meteen je kans waagt, komt die nooit meer terug! Nog een verschil met Tinder is dat je hier wel foto's kan sturen naar elkaar. Bijvoorbeeld van coole tattoos of instrumenten die je bespeelt. Wees wel gewaarschuwd: dickpics zijn absoluut niet oké.

Verder heb je HER, een app die meer gebruikt wordt binnen de queergemeenschap. Deze app heeft een swipectie, maar elke dag krijg je ook een paar mensen te zien die jou al gematcht hebben, gratis en voor niets! Een nieuwigheid hier is dat het meer ingaat op

verschillende seksuele voorkeuren. Je kan verschillende tags gebruiken die aantonen dat je enkel op zoek bent naar platonische relaties of dat je bijvoorbeeld polyamoreus bent. Als je matcht met iemand, start de app zelf al meteen het gesprek. Zo krijg je vaak ook de keuze tussen een aantal ijsbrekervragen om een gesprek aan de gang te houden.

Grindr is dan weer gericht op de mannelijke queercommunity. Je kan er een stuk anoniemer blijven dan op andere apps, maar houd er rekening mee dat deze app veel meer gericht is op snel afspreken. Ook: de kans is relatief groot dat er plots een dickpic in je inbox zit. Of je dat leuk vindt, moet je zelf uitmaken!

EERSTE DATE: WAAR EN HOE?

Een eerste date is niet gemakkelijk. De verwachtingen zijn waarschijnlijk hooggespannen, maar die kunnen net zo snel in het water vallen. Onze tip? Stel een plek voor die je zelf goed kent. Een locatie waar je misschien iets interessants over weet of waar jij je al op je gemak voelt. Als één van jullie relaxed overkomt, volgt de ander normaal ook. Plus, zo heb je meteen een gespreksonderwerp en minder kans op ongemakkelijke stiltes.

Een eerste date hou je best simpel. Het is misschien cynisch, maar je zou steeds een figuurlijke ont-snappingsroute moeten hebben.

Dure restaurants en gekke uitjes houden we voor later. Iets gaan drinken of samen naar het park gaan is

voor jullie beide een uitstekende manier om wat af te tasten: je bent geen fortuin kwijt en als het tegenvalt, kun je vertrekken wanneer je wilt.

Gelukkig zijn er tal van leuke plekjes in Gent voor een romantische date. Onze tips? De Abdijtuin, de Graslei en het Citadelpark. Tijdens de warme zomermaanden zijn de kleine steigers aan het meer van de Blaarmeersen ook een fijne spot. Neem wat hapjes en wijn (of een alcoholvrij alternatief)

“

Een eerste date hou je best simpel

mee, en je date is klaar! Geen fan van de buitenlucht? Dan raden we de gezellige cafés Le Bal Infernal, de Trollekelder, het Spijker of Élton aan. Die laatste is extra praktisch als je date op een sisser uitdraait en je wilt vluchten, want het is vlakbij het station.

LAATSTE TIPS

Als nieuwe student lijkt het idee van daten heel spannend. Soms valt een date gewoon tegen en dat is natuurlijk jammer. In je studentenjaren ga je echter nog zoveel potentiële dates tegenkomen. Het studentenleven heeft ook zoveel meer te bieden dan relaties alleen. Staar jezelf vooral niet blind op Tinder, en haal het beste uit jouw studententijd!

MUSEA VOOR EEN PRIKKIE: HET STAM

DOOR HANNAH BOEN & PIETER BEIRENS
BEELD DOOR KATO VANHAECKE

Het STAM – een zeer intelligente afkorting voor ‘Stadsmuseum van Gent’ – beschrijft de geschiedenis van onze stad. Voor 2 euro kan iedereen tussen 19 en 25 jaar er een kijkje nemen.

Voor het belachelijk goedkope bedrag van twee euro, waarvoor je het vervoer naar het museum nog niet zou kunnen betalen, kan je het STAM bezoeken. Net voor je de eerste hal binnenwandelt, vraagt een bordje je om je schoenen te bedekken met een beschermhoesje.

Verward ga je hier op in – of niet, er staat niemand om het te controleren – en betreed je de kamer. Onder de lelijke hoesjes staat nu een gigantische luchtfoto van het Gentse grondgebied. De kinderlijke ziel in ons moet toegeven dat sommigen meer dan een kwartier hebben

gespendeerd met de daken van gebouwen te proberen herkennen. Direct een geslaagde eerste indruk.

Na enkele minuten waarin we een beetje verloren rondwaalden in de gangetjes van het verlaten museum – want wie gaat naar een geschiedkundig museum op maandagnamiddag – bereikten we een grote kapel. Hier kan je, mits je twaalf vriendjes meeneemt, jezelf entertainen door het Laatste Avondmaal na te spelen. Best amusant voor enkele seconden.

De kamers die volgen, hielden steeds dezelfde tendens aan: een afwisseling tussen gigantische, sobere hallen en drukke, kleine tentoonstellingen. Herkenbaarheid lijkt een centrale rol te spelen in dit museum. Dit is de stad waar we allemaal onze studententijd

doorbrengen. De straten, de rivieren en gebouwen hebben allemaal een verhaal, en dat verhaal is de geschiedenis van Gent. Het STAM brengt die geschiedenis op twee manieren tot leven: via historische artefacten en via interactieve ‘spelletjes’. Een kamer vol legoblokjes en een tafel waar je elkaar Gents laken kon verkopen. hTechnopolis is er niets bij.

Toch moeten we helaas mededelen dat ergens in de helft van het museum ons enthousiasme een

stille dood stierf. Of het lag aan een gebrek aan inspiratie in de laatste kamers, een spontane casus van *museum fatigue* of het latere uur van ons bezoek, blijft een raadsel, maar het museum kon ons plots niet meer bekoren. In de laatste geschiedkundige kamer werd een

spanningspunt dat eigenlijk doorheen het hele museum speelde plots pijnlijk duidelijk: het museum gooit best veel op één hoop. Het anachronisme wordt bijvoorbeeld zeer pijnlijk wanneer een standbeeld van een Gentse oranger uit 1830 recht boven een uni-

form van een verzetslied in Dachau wordt tentoongesteld. De poging om periode tot periode te werken wordt verstoord door de vele artefacten die zich honderden jaren van elkaar bevinden.

Wie houdt van Legoblokjes en ‘sokonderbroekjes’ zal z’n ei kwijt kunnen in het STAM. De ietwat chaotische indeling en de occasionele anachronismen zal je er echter moeten bijnemen.

RECENSIE: RITUEEL (2022)

DOOR NATHAN LAROY

Er vallen veel goede internationale films te bezichtigen in de Gentse bioscopen. Ik besloot echter om het Belgische 'Ritueel' een kans te geven. Dat was achteraf gezien geen goed idee. Deze review bevat lichte spoilers.

'Ritueel' is de nieuwste film van **Hans Herbots**, bekend van onder andere 'De behandeling'. De twee films hebben enkele zaken gemeen, met name **Geert Van Rampelberg** in de rol van politie-inspecteur en het thriller-crimeachtig karakter zoals films uit onze contreien dat wel vaker genegen zijn. 'Ritueel' is jammer genoeg niet erg genietbaar.

Tijdens de eerste minuten van 'Ritueel' worden we geconfronteerd met het traumatiserende ongeval waarbij forensisch duikster **Kiki (Marie Vinck)** haar beide ouders verliest, maar haar broer weet te redden van de verdrinkingsdood. Wat een impactvolle start had moeten zijn die de protagonist en de kijker de nodige emotionele baggage meegeweet, verwerd snel tot een slecht geëdite mikmak die wat slapjes nazindert. Geen goed begin dus. Wat zich in de volgende twee uur afspeelt, is een van de meest frustrerende kijkervaringen die ik al heb mogen meemaken. 'Ritueel' is in feite een opeenvolging van uiterst zorgvuldig, professioneel en soms zelfs kunstzinnig opgevoerde scènes die op uiterest armetierige wijze aan elkaar geflanst zijn.

Kiki vindt een afgehakte hand in een kanaal en doktert snel uit dat het slachtoffer gelinkt is aan Belgisch-koloniale praktijken van oudsher die vandaag door rijke families worden voortgezet. Bloedrubber dan,

kobaltmijnen nu. Een verzetsbeweging die gerechtigheid eist voor Congo, voor de misdaden van destijds en de wanpraktijken in de hedendaagse mijnen, wordt door de politie als extremistisch gelabeld omwille van haar harde betoog. Het duurt niet lang tot de gekapte handen hen de facto tot schuldigen herleidt, en een bomdreiging brengt een schietgrage agente ertoe een van de verzetsleiders neer te knallen. De bom blijkt achteraf een verfbom en de schuldige blijft zoek.

Bon, je zou denken dat deze preciaire setting een ideale verhaallijn biedt om politiegeweld tegenover minderheden te plaatsen in het Belgisch-koloniaal verhaal van vandaag. En dat alles ingebed in een politiethriller met emotionele onder-tonen. In de plaats daarvan wordt de kijker gepest met exposerende en soms ronduit slechte dialogen, de meest gratuite seksscène

van het laatste decennium en frustrerende, voorspelbare subplots. Kortom, gewoon teleurstellend. Versta me niet verkeerd, de individuele scènes waren heel kundig gefabriceerd en gaven blijk van Herbots' cinematografische kunde. Het narratieve weefsel dat die scènes aan elkaar hoort te binden was echter rot en kwalitatief equivalent aan 'De buurtpolitie'. Deze bioscoopervaring herinnerde me eraan waarom ik normaal nooit films uit eigen land ga kijken: de kans dat ik mijn geld verspil, is te groot.

Zwerkbal voor dreuzels

DOOR KEANU COLPAERT
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Quadball – het vroegere *quidditch* oftewel zwerkbal – is een opkomende, ietwat nerdy sport. Hoe speel je echter de iconische sport zonder vliegende bezemstelen? Margot Aelbrecht, speelster bij de Ghent Gargoyles, geeft uitleg

BEZEMS TELEN

Als eerste is het misschien belangrijk om te benadrukken dat spelers van deze sport niet zomaar rondzweven op vliegende bezems. De bezems zijn wel nog van de partij, maar zijn in dit geval simpelweg een stevige buis die spelers te allen tijde tussen hun benen houden. “We worden inderdaad een beetje door de zwaartekracht tegengehouden om rond te zweven, maar in de plaats daarvan hebben we wel veel invloeden van andere sporten. Quadball

is eigenlijk een combinatie van handbal, trefbal en rugby. Natuurlijk zijn er ook wel overdraagbare skills van andere sporten, zoals bijvoorbeeld volleybal. Daardoor kan je wel van veel sporten instromen”, aldus **Margot**. “Omdat het zo’n jonge sport is, veranderen de regels ook nog steeds een beetje, om toch die aftoetsing te vinden met wat werkt en wat niet.”

ZWEDSTRIJDEN

Zoals bij elke sport worden er natuurlijk ook wedstrijden gespeeld. Dat gebeurt op nationaal niveau (in België zijn er een zestal teams, *red.*), maar ook op internationaal niveau, met zowel wedstrijden in Europa, maar ook daarbuiten. “Gewoonlijk zijn we op een match dan met zo’n 12 man, waarvan er 6 op het veld staan. Na 20 minuten komt dan ook de snaai (*snitch*, *red.*), een derde onafhankelijke partij die een tennisbal in een sok aan hun broek heeft hangen, op het veld. Daarbij komt ook per team 1 zoeker op het veld, die de snaai dan moet vangen”, zo vertelt Margot. De match is gedaan als de snaai gevangen is. De snaai mag echter de zoekers wegduwen, waardoor een match soms vrij lang duurt, tot wel 45 minuten. “Grote toernooien hebben dan ook meestal een tijdslimiet op matches, zodat we niet uitgeput op de grond liggen.”

DE (VER VAN) HUISCUP

Deze wedstrijden worden dus, zoals eerder vermeld, zowel op nationaal als op internationaal niveau gespeeld. Zo is er bijvoorbeeld een Europees kampioenschap, EG, dat dit jaar in Ierland gespeeld werd. “België doet het daar meestal wel goed. We zijn vaak tweede in Europa en derde in de wereld”, vertelt Margot met trots. De internationale toernooien zijn vaak in de zomermaanden, waardoor de nationale competitie van de herfst tot de lente duurt. “De Belgische League, de competitie dus, wordt op

voorhand vastgelegd. We spreken dan een aantal weekends per jaar af waar 3 of 4 van de 5 teams tegen elkaar spelen. Op basis daarvan wordt dan ook een klassement gemaakt. Binnenkort zouden ze ook een club opstarten in Namen, die waarschijnlijk nog een jaartje gaat trainen om een jaar later ook mee te doen.” Opvallend: er zijn ook afwijkingen van deze vaste formule.

“Je hebt ook fantasytoernooien, met aangepaste regels. Zo zijn we deze zomer naar de Open Dutch Summer Cup gegaan met een hoop Gargoyles, maar ook een paar Antwerpse en zelfs Duitse spelers. Je moet dus niet met je vaste ploeg gaan en je kan je zelfs inschrijven als *mercenary*, waardoor je je kan laten ‘inhuren’ door andere ploegen. Daarnaast hebben we ook lange tijd een Valentine’s Cup gehad, waar je je enkel mocht inschrijven in duo’s.” *Not your average competition* dus.

COMMUNITY

Volgens Margot is het beste aspect van de sport niet de fysieke oefening, maar de gemeenschap. “Ik ben toegekomen op mijn eerste training en ik was meteen volledig welkom. Iedereen was ook super vriendelijk. Internationaal is het ook een heel hechte gemeenschap. Zo ben ik vorige week met een vriendin naar Londen geweest voor een toernooi en iemand van de community daar bood ons meteen een slaapplek aan. Het vertrouwen in de community is dus ook heel groot.”

QUADBALL MET DE Q VAN QUEER

Niet alleen Margot, maar eigenlijk iedereen schijnt welkom te zijn binnen de quadballcommunity. “In de sport ken ik drie keer zoveel queer mensen als daarbuiten”, aldus Margot. Dat speelt eigenlijk ook wat mee in de hele naamsverandering van *quidditch* naar quadball. “Iedereen is het er eigenlijk mee eens dat de naam moest veranderen, deels natuurlijk om afstand te doen van de uitspraken van J.K.

Rowling. Er is echter ook nog een andere reden: de naam quidditch is beschermd door copyright, waardoor we er nooit geld aan zouden kunnen verdienen om terug in de sport te steken.” Het enige waar blijkbaar geen overeenkomst over bestaat, is de nieuwe naam. “Ik vind die zelf niet super erg, het past zelfs wel. We spelen dan ook met vier ballen, de *quaffle* en drie *bludgers*. Heel veel van mijn vrienden vinden de nieuwe naam echter belachelijk, maar dat is waarschijnlijk enkel nog een kwestie van gewening.”

SPORTEN ALS EEN GENTSE WATERSPUWER

Voor de geïnteresseerden gaf Margot nog mee dat iedere training eigenlijk een open training is en nieuwe mensen dus altijd welkom zijn. Op woensdagavond vind je de Ghent Gargoyles op het Henri Storyplein en op zaterdagvoormiddag zijn ze stevast te vinden in de Blaarmeersen. “Al mag je natuurlijk ook altijd een berichtje sturen naar een speler die je kent, of zelfs gewoon naar mij”, voegt Margot er vriendelijk aan toe. Het mogen dan misschien gargoyles zijn, bijten doen ze niet!

Ann Buysse, decaan aan de faculteit Psychologie en pedagogische wetenschappen, liet weten geen heksenjacht te willen. Toch houden verschillende heksen aan onze universiteit wel degelijk hun hart vast. Kunnen we van een heksenjacht spreken?

Toen publiek werd gemaakt dat professor **Mattias Desmet** zijn controversiële boek doceerde, en hij volgens bepaalde studenten intolerant bleek voor andere visies dan de zijne, reageerden verschillende functionarissen sussend op de kritiek. Er volgt een onderzoek, maar er mag geen sprake zijn van een heksenjacht, aldus decaan **Ann Buysse**.

Uit getuigenissen die *Schamper* mocht ontvangen blijkt dat er wel degelijk sprake is van een heuse heksenjacht. Verschillende professoren, die zich naast hun positie ook begeven in de donkere praktijken van hekserij en andere occulte magie, lieten al weten ongerust te zijn door dit 'nieuwe normaal'.

Wilhelmina Buyckhout, professor aan de faculteit geneeskunde, geeft aan geschokt te zijn dat de autonomie van proffen voor het bepalen van de inhoud van hun vakken in twijfel wordt getrokken: "Dit kan toch niet zijn? Ieder die zich van het dominerende en verstikkende pad van de strikte wetenschap begeeft, wordt op de brandstapel gesmeten. Volledig figuurlijk natuurlijk, maar zo voelt het wel aan."

"Ik leg mij niet neer bij de heden-daagse trend van *groupthink*. Ik zal in mijn vak 'Inleiding tot de anatomie' de fundamenteën van de frenologie en de humores blijven doceren. In mijn praktijklessen zul-

len studenten nu eenmaal in contact komen met andere invalshoeken, en zullen ze blijven leren dat de gemoedstoestand van de mens bepaald wordt door hun lichaams-sappen. Mag dat nog?" De faculteit liet, na honderden klachten, al weten een onderzoek te beginnen naar de lessen van professor

Universiteit
Gent

Welke ideeën laat jij toe?
En wie zal meedoen aan
deze heksenjacht? #OUDERDENKEN

“

“Ze hebben toch zelf gekozen om onderzoeker te worden? Dan moet je niet klagen dat het allemaal wat moeilijk wordt!” – professor Smog

Buyckhout, maar kan niet garanderen dat er aanpassingen zullen volgen. Ook andere lesgevers kwamen naar voren. Prof. dr. **Gilherda Smog** doceert 'Beginselen van de sociale psychologie' en staat ook aan het hoofd van een onderzoeksgroep. "En wat dan nog dat ik mijn doctoraatsstudenten met spreuken alle vrije wil afneem en ze tot

mijn persoonlijke dienaars maak? Ze hebben toch zelf gekozen om onderzoeker te worden? Dan moet je niet klagen dat het allemaal wat moeilijk wordt! Een beetje ambitie mag toch nog gevraagd worden?" Professor Smog werd ondanks kritieken van mensenrechtenorganisaties en de weggeknepen zielen van haar onderzoekers onlangs nog gepromoveerd.

Aan de faculteit Wetenschappen vinden we professor **Kornelia Rubius**. Zij staat al enkele jaren op gespannen voet met de internationale gemeenschap binnen haar vakgebied, de plantenkunde. "Die meute begrijpt de alchemistische potenties van mandragorawortel nu eenmaal niet, hé. Spijtig." Rubius vreest ook binnen haar faculteit voor oneerlijke sancties. "Ja, het is al eens gebeurd dat zo'n student een vinger of voet verliest. Ik kan er toch ook niet aan doen dat die zo lekker zijn in de soep? Moet ik daarvoor op de vingers getikt worden?" Dat zulke daden in andere contexten tot ontslag en erger zouden leiden, wuift de professor weg met een griezelige lach. "Ontslag? Dat is wel heel extreem, vind je niet? Daarnaast, ik heb genoeg connecties aan de top van de universiteit zodat dat nooit zou gebeuren. Neen, de echte heksenjacht zit hem in het feit dat wij plots een minimum aan verantwoording zouden moeten afleggen. Dat is toch niet normaal?"

Rij bij Stefano's steekt de 'Queen's queue' de loef af

DOOR HELENA NOPPE

Het liegende frietkot

Voor wie het nog niet wist, de **Queen** is dood. Een vrouw wier leven mythische proporties aanneemt, net als de rij die zich begon te vormen om ieders geliefde granny een laatste groet te brengen in Westminster Hall. De zogenaamde 'Queue' werd maar liefst zeven kilometer lang, omgerekend betekent dat een wachttijd van ongeveer 30 uur. Een wereldrecord. Lang konden de Britten echter niet victorie kraaien, want elders begon zich stilaan een langere wachtrij te vormen. De populairste frituur in de Overpoort, Stefano's Place, ging met deze eer lopen.

Nog voor de aanvang van het academiejaar trokken hordes studenten naar de Arteveldestad om zo, met viandel en *julientje* in de hand, het studentenleven weer op gang te trappen.

Gaandeweg wakkerde het aanzien van de rij ook bij andere studenten de friethonger aan en het schouwspel begon zich zo-

waar te vermenigvuldigen. De rij barstte uit zijn voegen en de immer geliefde **Stefano** waarschuwde geïnteresseerden dat ze mogelijk tot 45 uur zouden moeten aanschuiven om nog maar een glimp van het frituuraanbod op te vangen. Donderdagochtend getuigde een stoutmoedige student dat hij reeds 30 uur stond te wachten: "De lijkgeur in Londen is niets vergeleken met de vastberadenheid die hier in de lucht hangt. Studenten vallen nog liever dood dan dat ze hun plaats in deze wachtrij moeten opgeven." Althans tot ze erachter komen dat Stefano enkel cash aanvaardt.

ARTISTIEKE HONGER?

Welkom.
Smakelijk.

DANS
THEATER
MUZIEK
BEELD
FOTOGRAFIE
LITERATUUR

artistieke workshops en reeksen
voor beginners en gevorderden vanaf 18 jaar

KIES JOUW WORKSHOP OP WWW.WISPER.BE

WIS
PER